

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IV legislatura

Any 1995

Núm. 23 / Fascicle 4

Presidència
de la Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger

Sessió celebrada dia 20 i 21 de desembre del 1995

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

II. DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS, del Projecte de llei RGE núm. 2669/95, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1996.

731

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començam amb la sessió del debat de pressuposts.

Som en el debat 16, de totalitat i globalitat, secció 16, Conselleria de la Funció Pública, al qual s'han presentades dues esmenes, una per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, la RGE 3318. Per fer la defensa d'aquesta esmena, té la paraula la Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMAS I ANDREU:

Bon dia, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Aquesta esmena és molt senzilla, va lligada al tema que es va discutir en el període de sessions anterior sobre la necessitat de la creació una altra vegada de l'Institut balear d'estadística, que finalment va tornar a quedar com Servei balear d'estadística, adscrit a la Conselleria de la Funció Pública. I la nostra esmena va en el sentit d'assignar una quantitat de doblers, pensam que important, per a allò de fer estudis per a la coordinació del padró municipal d'habitants de l'any que ve, de l'any 1996, i aquests estudis, per part nostra, pensam que anirien en el sentit de tot allò que fa referència al coneixement, a l'ús, a entendre o no la llengua catalana perquè sigui una eina de treball posterior i que ens serveixi per tenir aquestes dades estadístiques. Pensam que és una ocasió, l'elaboració del padró municipal d'habitants, i si aquesta part de l'estudi no la promou el Govern balear, no està inclòs dins l'elaboració del padró i, per tant, no arribaríem a tenir estadístiques fiables, generals, de tota la Comunitat Autònoma sobre la vigència, sobre l'ús, sobre el coneixement de la llengua catalana per part de tots els empadronats. Per tant, pensam que destinar una quantitat de doblers per a l'elaboració d'aquests estudis té una utilitat estadística major, posteriorment a l'elaboració del padró. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista RGE 3536, té la paraula el Sr. Diéguez.

Abans que intervingui el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, vull recordar a totes les senyores i a tots els senyors diputats que es precedirà a fer una votació a la una i mitja del matí. Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras diputadas, señores diputados. A muchos nos preocupa hoy en día la existencia de un conseller sin cartera, pero darle cartera o mochila a un conseller a veces no es la solución, porque a veces sucede que la cartera que le dan a un conseller, como en este caso, está vacía; con una cartera vacía, por lo menos vacía de contenido político, poco se puede hacer políticamente. Por esto, esta enmienda trata de un problema que podemos decir casi de medio ambiente político, un problema de lucha contra la desertización política, desertización que encuentra su Sahara más monumental en la Conselleria sin cartera, pero que también tiene su Calahari en la Conselleria de la Función Pública, y peligrosamente se extiende ya a otras consellerias, como la Conselleria de Cultura y Deportes, donde se encontraron con un

grave problema de desertización en la Dirección General de Deportes que obligó a reforestar, incluyendo el arbolito de cultura, un arbolito que no da mucha sombra, para justificar su existencia, de todas maneras.

Decíamos que esta conselleria carece de función. Si se hubiera aceptado la creación de una conselleria de trabajo y ocupación, algo que la realidad hará inevitable muy pronto, este debate prácticamente sería innecesario, pero como no es aceptado, este debate adquiere nuevamente importancia y necesidad. ¿Cómo se justifica en los presupuestos la existencia de esta conselleria? Se justifica, primero que nada, en el pasado, como no puede ser de otra forma, y se justifica en el pasado diciendo que la Conselleria de la Función Pública ha tenido que hacer una serie de decretos organizativos, pero esto, más que una justificación de su existencia, es una justificación de la necesidad de su disolución, puesto que si la razón de su existencia es hacer decretos organizativos y se hacen los decretos organizativos, y estos cumplen con su función, cuanto más haya organizado, menos quedará por organizar y, por tanto, menos sentido tendrá que permanezca esta conselleria, tanto es así que en los presupuestos se nos dice de esta manera, después de hacer una recesión de los decretos que se han hecho, que la Conselleria de la Función Pública ha conseguido durante los últimos años el objetivo de dotar, etc., si lo ha conseguido, si ya ha conseguido este objetivo, no puede ser un objetivo para los próximos años puesto que ya está conseguido. En el presente, ¿qué es la Conselleria de la Función Pública? En el presente carece de ningún proyecto político, puesto que, como ya ha quedado expuesto en la comisión competente en la materia, en la actualidad esta conselleria funciona como una gran gestoría, y lo veremos atendiendo al programa que de futuro se nos presenta en los propios presupuestos, el programa que de futuro se nos presenta en los presupuestos nos establece cuatro programas: El primer programa es un programa de dirección y servicios generales que comprende la gestión económica y la asesoría jurídica, no parece que la gestión económica pura o la asesoría jurídica precisen de un proyecto político o nada más allá que una mera gestión. El segundo programa es el programa de gestión de personal, es el programa más propio de una gestoría, el de gestión de personal, incluso las propias raíces de sus palabras así lo indican. La formación de personal sí que puede que tenga un mayor contenido, pero no por eso es un contenido que pueda superar la necesidad de un jefe de negociado o, como mucho, un jefe de servicio. Y el cuarto, y último programa que se nos presenta, es el programa de estadística y demografía, este programa sí que es bastante extraño encontrarlo asentado dentro de esta conselleria, no es que pretendamos que este programa se elimine, pero es un programa que encontraría mejor acomodo en cualquier otra conselleria que no fuera ésta, puesto que ignoramos o no sabemos qué tiene que ver con la función pública el hecho de contar natalicios, bodas y decesos, como pone en el programa que se ha hecho constar en los presupuestos de esta comunidad autónoma, no decimos que el servicio no deba de existir, pero ignoramos qué relación guarda con la función pública, y en cualquier caso, podría ser gestionado por un instituto, por una dirección general, sin más problemas.

En conclusión, agotada la función del pasado, puesto que ya se ha hecho toda la organización que se tenía que hacer, y así se reconoce en esta memoria explicativa, sin nada que hacer en el presente más que servir de gestoría, sin proyecto político para el futuro, lo más aceptable habría sido que se hubiera admitido esta enmienda en relación con la 3522, presentada por mi grupo y que preveía la creación de una conselleria de trabajo y ocupación, no aceptada ésta, la solución que proponemos para esta conselleria es eliminarla y convertirla en una dirección general de cualquier otra, que sin duda prestaría un servicio similar. Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups parlamentaris que vulguin intervenir per fixar la posició? Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Jaén, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Con frecuencia desde la oposición, como hemos visto, no en este debate, sino en otros que año tras año venimos celebrando, se viene proponiendo la supresión de consellerias, que suele ser lo más habitual, o, en otros casos, menos corriente, pero también lo hemos visto, la creación de consellerias. Yo creo que en primer lugar, con independencia de las cuestiones que se han expuesto, y con independencia de ese pasado normativo, reglamentario, que la conselleria ha desarrollado, todavía tiene obligaciones en el perfeccionamiento de esa normativa vigente. Todavía tiene que analizar, tiene que estudiar, tiene que gestionar y tiene que controlar los sistemas y los procedimientos de acceso a la función pública, que esa es una de las competencias elementales, desplegar la gestión de nóminas, yo creo que no se puede hacer una caricatura de lo que sería el tema de una gestoría, como se ha dicho, y por supuesto elaborar estadísticas, no sólo esas que se han citado, sino otras muchas, incluidas aquellas que van por la vía del convenio con el Instituto nacional de estadística, así como la formación del personal, sobre el cual se ha pasado muy por encima, porque es un aspecto importantísimo a nuestro juicio.

Dos cosas, por último: La primera, que no parece que sea propia desde la oposición proponer esto, se puede hacer, es legítimo y con aplicación del reglamento de la cámara se viene haciendo y se viene discutiendo una vez tras otra, pero ya hemos dicho en más de una ocasión también que corresponde al presidente del Gobierno, en uso de las atribuciones que le confiere la Ley de régimen jurídico de esta comunidad autónoma, organizar el Gobierno como bien entienda, esa orientación política que le quiera dar en departamentos distintos, agrupando unos o agrupando otros, y evidentemente cada presidente de gobierno o cada gobierno, por decirlo así, puede tener una peculiar concepción de esa orientación política en departamentos muy variados, y por último, seguramente habría que hacer una reflexión al respecto sobre la congruencia parlamentaria; la congruencia parlamentaria puede definirse de muchas maneras, pero una de ellas me recuerda *La república o el estado*, de Platón, en dónde cuando se preguntaba qué es la justicia y para responder de forma congruente decía que cada uno de los estamentos, los filósofos, reyes, los guerreros o los agricultores y comerciantes, hiciesen aquello que les correspondía. Pues yo creo que en la vida política parlamentaria,

en congruencia parlamentaria, la oposición ha de hacer la oposición y el gobierno ha de hacer el gobierno, y hay cuestiones que están reservadas al Gobierno, como es ésta que estamos discutiendo, y en concreto a su presidencia, en función de eso nos parece que hay que respetar la atribución que la ley le confiere al presidente y dejar que estructure el Gobierno como bien le parezca. Muchas gracias.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Acabat el debat número 16, passam al debat número 17, de totalitat, secció 17, Conselleria ...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente. Creo que tengo turno de réplica por hacer...

EL SR. PRESIDENT:

No, no, aquí el debate está ordenado. Había presentación de la enmienda por parte del grupo proponente, fijación de posiciones y no estaba contemplada ni réplica ni contraréplica, y entiendo que lo que ha hecho el Sr. Jaén ha sido fijar la posición.

Debat número desset, de totalitat, secció desset, Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. S'hi manté l'esmena 3406, del Grup Parlamentari Socialista; per defensar-la, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Tres greus motius justifiquen la presentació d'aquesta esmena a la totalitat en els pressupostos de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. El primer i de fet el més important és el fet clar que aquests pressupostos no es corresponen en absolut amb el mitjà necessari que han de ser uns pressupostos d'obres públiques per cobrir les necessitats i les demandes socials en tres camps d'actuació, entre d'altres, fonamentals per al desenvolupament de la nostra comunitat: l'habitatge, les infraestructures i el medi ambient, que, d'entrada, hauríem de resoldre problemes de cohesió social, de solidaritat en el futur o bé de suport a infraestructures per al desenvolupament econòmic de la nostra comunitat, i no són, aquests pressupostos, l'eina adient, perquè, entre d'altres, no es prioritza quan parlem d'habitatge cobrir la demanda d'habitatge social, de fer possible i assequible a la nostra comunitat el dret a l'accés a l'habitatge a tots, en posar en el mercat a l'hora les màximes facilitats per rendibilitzar un sector de la construcció a partir de la construcció d'habitatges, en el sentit, quan parlem d'infraestructures, de prioritzar no només augmentar la capacitat de la nostra xarxa viària, sinó també prioritzar seguretat, impacte ambiental de les infraestructures i, sobretot, accessibilitat, integració i coordinació d'una xarxa principal amb la xarxa secundària de carreteres, que haurien d'arribar a tots i cada un dels pobles amb màximes facilitats. Garantir amb la fàcil accessibilitat el transport públic, el tren, mitjançant una política decidida d'ubicació de les estacions i creació de noves línies, millorar, quan parlem de les instal·lacions portuàries, els serveis dels ports, la titularitat dels quals correspon a la Comunitat Autònoma, i aplicar una política clara de tarifes portuàries que permetin potenciar una comunicació entre una comunitat autònoma que, a voltes ho oblidam, és pluriinsular, i entendre de la importància del medi ambient i del desenvolupament sostenible de la nostra comunitat i que açò implica un desenvolupament solidari amb les generacions futures respecte del consum d'aigua, del sol, de la terra, i que, per açò, és necessari planificar, fer previsions i conèixer les nostres capacitats. Tres grans matèries on es fonamenta el desenvolupament d'una comunitat, tres grans matèries amb que, l'enunciat, el títol, el president de la Comunitat Autònoma fa pocs mesos mostrà el seu acord quan plantejava el discurs de l'estat de la comunitat, però, malauradament el progressisme entre cometes del Sr. Soler, excepte en matèria lingüística, dura de Nadal a Sant Esteve, dura del que va ser el seu discurs del debat de la comunitat a la presentació d'aquest pressupost. I en aquestes matèries, malauradament també, no se'l veu tan combatiu ni tan reivindicatiu, i deixa (...) a canvi que tot continuï igual.

Del que va assenyalar en el seu debat de la comunitat als pressupostos, i a la realitat, per tant, que aquests dibuixen, hi ha un bon tros, i en aquest es fonamenten els altres dos punts d'aquesta motivació del debat a la totalitat, perquè, i evidentment també aquí el desacord dels dits als fets, aquests pressupostos no són fruit dels principis bàsics d'actuació anunciats pel propi president del Govern, com són la col·laboració institucional i el (...) polític, i en tercer lloc perquè incompleixen de manera clara i constatable les promeses fetes pel propi president tan just fa dos mesos.

El Molt Hble. Sr. Soler en el debat de l'estat de la comunitat assenyala que els polítics teníem el deure inajornable de portar a terme totes les nostres conviccions i promeses polítiques, però tan just, i evidentment, només ha arribat a un primer escaló i no ha arribat a Obres Públiques, hi assenyala, en habitatge: "en 1996 realitzarem una inversió de 2.000 milions en habitatge social, habitatges de protecció oficial en règim especial", paraules textuales, "destinades a famílies amb ingressos inferiors a 2,5 vegades el salari mínim interprofessional", i on són, aquests habitatges, en els pressupostos? No els hi cerquin, no els hi cerquin perquè el conseller d'Obres Públiques no ha posat la principal..., l'inici del discurs del Govern, del president del Govern de la Comunitat Autònoma quant a política de cohesió social, quant a política d'habitatge social, no hi són, perquè el conseller d'Obres Públiques té altres objectius que no cobrir les demandes d'habitatge social, quantificades per l'ibavi, només a Mallorca, 1.400; deixà clar, el conseller d'Obres Públiques, en contradicció amb el president de la Comunitat Autònoma, que els objectius en habitatge de protecció oficial en règim especial són tan just del 20% de les actuacions que pensen realitzar, entre el 20 i el 25% de les actuacions que pensen realitzar. Estam, per tant, enfora que les promeses es compleixin.

Però no només són aquestes, infraestructures en carreteres. Paraules del Sr. Soler: "el 1996 invertirem 6.250 milions en obra nova", tot açò al marge, assenyala, textualment, del conveni que es negocià amb l'Estat", i que evidentment felicitem, però on són aquests milions? Les xifres, en aquests pressupostos, no quadren: 4.321,2.000 milions quasi manco de la promesa feta tan just fa dos mesos pel president, i que, a l'hora, inclou 1.200 milions per al pagament del deute de la Comunitat Autònoma en relació amb les expropiacions. Un deute que, també ho hem d'assenyalar, no queda resolt a partir d'aquesta quantitat, un deute no comptabilitzat, i així que és, evidentment, fàcil no tenir deute, contret amb els particulars que de manera totalment involuntària estan finançant el deute de la Comunitat Autònoma, Encara els queden apagar més de 2.000 milions de pessetes, en deute amb els particulars pel tema de les expropiacions.

Però, evidentment, les quantitats no és l'únic motiu de desacord quan parlem de carreteres, la partida més important de la Comunitat. Es continuen gastant aquests recursos econòmics sense cap tipus de planificació, al marge de qualsevol informació pública sobre prioritats, sense cap possibilitat que la població de les Illes Balears conegui quines són les previsions que el Govern consideri prioritàries. I així anam. No són les demandes socials les que justifiquen les prioritats inversores, són les prioritats polítiques de qui govern l'únic a tenir-hi en compte.

Consens d'amplia base social, ens assenyalava el president del Govern de la Comunitat Autònoma, però a partir de que es fa, si no són capaces de tornar a treure a exposició pública un pla de carreteres o de resoldre i aprovar, d'una vegada per totes, un pla on vertaderament es contemplin, i sigui participatiu de la població, les prioritats i els compromisos d'inversió del govern de la Comunitat Autònoma? Consens d'amplia base social, pauta d'actuació incomplida també pel que fa a l'ordenació territorial i en política de medi ambient. Dos camps d'actuació, deia el president, que, assenyalava, era important que anassin lligats. I en referir-se a les possibilitats o a la manera d'arribar a aquest ampli acord de base social, assenyalava les directrius d'ordenació territorial i una enquesta feta per tirar-les endavant, i per cert, respecte de les directrius, hem d'assenyalar que ja també les promeses fetes pel president són a punt d'incomplir-se; el mes de desembre el conseller d'Obres Públiques havia de comparèixer davant la comissió per explicar les hipòtesis del model territorial, el mes de desembre acaba, el gener s'han d'aprovar i continuaran aprovant-se sense haver passat per la informació, com a mínim, als parlamentaris que som aquí. En aquestes enquestes, emperò, el que ens interessa era destacar que el 90% dels enquestats han manifestat que desitgen un model territorial qualitatiu, es manifesten a favor de compatibilitzar i de mantenir els valors naturals, però també és cert, i ja ha hem vist en aquest parlament, que les qüestions no van per aquí, el tema de ses Salines d'Eivissa ha estat un gran exemple de la política real del Govern de la Comunitat Autònoma i que, així ho esperam, es pugui modificar. Vertaderament hi haurà ocasions per demostrar el tarannà ecològic del Govern de la Comunitat Autònoma, i des dels grups de l'oposició ho intentarem, però sí que hem deixar, en qüestions molt més concretes i molt més fàcils i possibles i assequibles a un govern bàsicament de dretes que intenta millorar el seu marge de política ambiental (...), tot el que és una conselleria d'obres públiques i ordenació del territori, sí podria avançar en qüestions molt clares e millorar i augmentar la capacitat i el suport d'una comissió balear de medi ambient o que des de la pròpia àrea de medi ambient es pugui plantejar un augment d'aquest valor, i així s'haurien de corregir qüestions que estan damunt la taula sempre pendants (avaluacions d'impacte ambiental sempre fetes després de les concessions, sempre fetes després d'haver-se decidit per on anaven els projectes; controls analítics totalment insuficients que no permeten a cap departament de tot un govern de la Comunitat Autònoma garantir el funcionament d'una sola depuradora, o que diuen que han complert amb el tema d'educació mediambiental quan executen un programes d'aules de mar o pensen organitzar un curs de jardineria per tècnics municipals). Es preocupa per la nostra realitat, pels problemes no resolts en la nostra comunitat o encara vertaderament ..., i l'acudit a un diari de Menorca era palès, i no hi és, el president de la Comunitat Autònoma, però m'agradaria que com a mínim, si té interès a llegir el Diari de Sessions, el pogués recordar: Després de fer un viatge per totes les poblacions de Menorca, on tothom reclamava inversions de projectes, infraestructures, actuacions, el president de la Comunitat Autònoma assenyalà que la seva prioritat era la política lingüística. Que és important, també hi ha altres qüestions importants, però que vertaderament no desperten l'interès del president del Govern de la Comunitat Autònoma, i així tenim la política de ports, on el Govern de la Comunitat Autònoma és titular d'unes instal·lacions i on té una política les xifres dels pressupostos de la qual que es presenten avui és brutal, és brutal: Taxes portuàries, ingressos: 415

milions; inversions previstes: 235. Cost total del programa, gestió inclosa: 392. És a dir, que cobram més en taxes d'un servei, no només que les inversions previstes, sinó fins i tot en tot el que és el cost de la seva gestió. Evidentment, així és difícil que es resolguin els problemes d'infraestructures com a mínim de la nostra comunitat.

No li ha mancat, ho repetesc, al president del Govern de la Comunitat Autònoma, valor per fer feina en altres qüestions també importants per als ciutadans de la nostra comunitat autònoma, i seria hora que aixequés també la seva veu perquè aquí, a la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, on la imprevisió i la discrecionalitat han estat fins ara els principis informadors de la seva política, deixessin pas ja a objectius clars de justícia, social, transparència, participació, qualitat, ordenació, previsió i compromís social, compliment de promeses, en definitiva, fet amb grans anunciats però que les xifres d'un pressuposts, l'execució d'una política concreta, resten total credibilitat a aquest govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per part del Govern, té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, amb vostè tenc un problema seriós, que cada vegada que venc aquí i parla vostè, em desanim, en el sentit que tot és tan negatiu i tot tan abstracte que quedam en no-res. Duc amb vostè tres anys i no he aconseguit mai dir-li: Mira, fa vostè una aportació de qualque cosa, vostè m'obre els ulls en qualque cosa, reconec un error. Sempre tot és negatiu, tot és un desastre, tot és un desordre, etc. No és el tarannà d'altres diputats d'aquesta cambra, és vostè, i ho fa amb jo i amb altra gent, perquè no en sap més, i punt.

Sí, aplaudiments, si fan falta.

Jo diria que Obres Públiques no és una conselleria abstracta, és una conselleria de gestió, hi manejam pressuposts, i a partir d'aquí, no hi ha moltes solucions. Jo vull començar per dir que Obres Públiques millora els plans inversors de forma real, hem passat de 62,7% de capítol 6 a 65,7 de capítol 6, és un esforç inversor més accentuat, considerant que enguany el Govern balear no acut a endeutament. A partir d'aquí, vostès compreguin que hi ha hagut ajustaments interns molt importants per mantenir una taxa d'inversió constant cap a dalt sense acudir a deute extern. Carreteres ens crea un desplaçament respecte de tot.

En carreteres, l'any 96 hi gastarem 5.815 milions de pessetes, contra una massa d'ingressos afectats de prop dels 3.200, entre reposició i inversió nova. A partir d'aquí, aqueixa diferència de 2.800 milions de pessetes va contra altres partides, i no podem fer miracles, no podem fer el miracle dels pans i dels peixos i dir que ara, com que no en tenim, ho improvisem, no; se'n fan els justs fent impliació de despesa a minoració, altres partides. En carreteres, siguem pragmàtics i diem que hi ha en previsió de despesa: A Mallorca: Variant de Son Servera, 150 milions de pessetes; tercers carrils de via cintura, 400; Palma-Alfàbia, 430; Montuïri-Porreres, 250; variant d'Andratx sud, 130; túnel de Sóller, accés a Sóller, 300 milions de pessetes. A Eivissa: Ronda nord de Sant Antoni, 140 milions de pessetes; Santa Eulària i Sant Rafel, 350 milions de pessetes, i una millora a Sant Josep, 600 milions de pessetes. A Menorca: Accés a es Migjorn, 170 milions de pessetes; Maó-Fornells, 500; un carril lent a ronda de Maó, 150. Per altra banda, enguany hi ha imputació de despesa per a obres iniciades com puguin ser Santa Margalida-Can Picafort, tercers carrils a l'aeroport, Deià-Sóller, ronda de Maó, carrils a Sant Rafel; circumval·lació d'Alcúdia, vies lentes de Manacor, etc.; pagar 1.200 milions en expropiacions i pagar-ne 1.425 respecte de conservació.

Jo voldria tenir una mica de suport de molta gent d'aquesta cambra i poder multiplicar per tres aquest pressupost, per tres, i això es pot aconseguir si hi ha una voluntat política d'aqueixa cambra que davant Madrid hi estiguem d'acord. Està prevista una reunió amb qualche representant d'aqueixa cambra conjuntament amb el Govern en el ministeri, i és una reunió que, per desgràcia, s'està desplaçant. Jo vull demanar, per favor, un esforç al Grup Socialista perquè anem plegats a Madrid a exigir i a demanar un conveni que afavoreixi el Govern balear i el conjunt d'autonomia.

Quant a ports, el servei dona més rendiment que allò que és la inversió i la gestió. No són taxes, són preus. No hi ha una afectació en aquest sentit. No obstant això, per a mi és un disgust no tenir disponibilitat suficient a altres bandes per no poder consumir en activitat portuària aquest rendiment. En ports, hi aplicam el Pla de ports esportius, que determina un pla de gestió integrat, fem allò que és la gestió del domini públic del Govern balear via ingressos, via explotació, i, per altra banda, estam amb un pla d'inversió que es refereix a millores a Sant Antoni, al port de Pollença, a Portocolom, a Cala Bona, Colònia de Sant Jordi i el port de Sóller.

Quant a habitatge, Sra. Diputada, m'ha deixat molt despistat, perquè en ser el Govern balear l'única administració pública espanyola que de forma indirecta amb una empresa pública cobreix el 80% en solitari del que és l'oferta de règim especial, a partir d'aquí, no sé quin debat fem, vostè m'ha de perdonar. És que si vostè em digués que el Govern balear en règim especial no hi fa res, idè miri, per desgràcia, ens trobam que els promotors balears no acudeixen a aquest règim, per molts de motius i raons, perquè hi ha altres demandes a Balears i altres incidències, i el Govern, en solitari, és la regió espanyola que assumeix únicament el percentatge més alt en habitatge social, habitatge social referit a règim especial. Avui justament hi ha a Madrid una reunió molt important, perquè hi discutim amb el ministeri la quota de repartiment de fons assignats al pla quadriennal; un primer disgust: l'estat central ha baixat la quota de repartiment o la massa disponible. Ens trobam que passam

d'una xifra on el quadrienni passat va ser de 520 milions de pessetes, la redueixen inicialment a 375 (...) milions de pessetes. El Govern balear millora quant a percentatge, passam del 2% al 2'4%, però, baixant quant massa disponible estatal, hi perdem recursos. La nostra labor serà intentar que el Govern central faci un esforç econòmic i hi aporti el nivell precís per continuar endavant. Deixant de banda els règims especials, el règim general, el règim taxat i el règim de promoció pública, el Govern balear actua en rehabilitació tant dins el pla quadriennal com dins un règim específic de govern, un règim que comporta un nivell d'assignació de recursos de 225 milions de pessetes.

També és molt significatiu el que fa quant a recuperació d'ARIS. Avui en dia hi ha declaració d'ARIS a Palma, Calvià, Alcúdia, Ciutadella, Maó, Eivissa, i voldríem que aqueixa política es pogués extrapolar a altres bandes, perquè significa conjuntar administracions, significa conjuntar interessos de particulars. He vist també a les esmenes particulars que han quedat vigents que es fa un gran llistat de demanda d'aplicació de recursos per rehabilitar patrimoni arquitectònic, a mi em pareix molt bé, totes ells són molt necessàries, però el Govern balear ja té en aquest moment compromisos de despeses que pugem a una xifra important en reformes a Can Bordils, escala (...) a Sant Joan, Santa Maria la Major a Inca, placa major de sa Pobla, Ca n' Apol·lònia a Sant Llorenç, palau episcopal d'Eivissa, església de la Immaculada, Sant Honorat a Algaida, Santa Eulària a Alaior, església del Socors. És a dir, hi ha un nivell de despesa assignat molt important, en el sentit que s'estan fent moltes coses. Per altra banda, hi ha un decret regulador que permet que de forma objectivable els interessats, siguin administracions públiques o sigui l'Església, puguin acollir-se a un règim d'ajudes.

Quant a costes i litoral, estam treballant d'una forma coercitiva en el control de les atribucions a la zona de servitud de protecció. Per altra banda, vostès recordaran que tenim un conflicte amb l'Estat respecte de la competència en aqueixa matèria, perquè nosaltres pensamque el Govern central, que té més doblers disponibles per gastar a Balears en costes que nosaltres per gastar en carreteres, el que hagi de fer a Balears, ho ha de fer de forma coordinada amb nosaltres. Vàrem aconseguir, després d'anar i venir, signar un conveni amb l'Estat que deia, en resum, que havíem d'anar a concerts, que el Govern central no fes inversió en litoral sense participar-nos aqueixa idea, a afectes de coneixement i de coordinació. Signat el conveni amb un certa ostentació, abans de les eleccions, la primera notícia que tenc d'aquest conveni és que se signa, al marge de nosaltres, un conveni amb un municipi magnífic, amb un municipi que duu una empenta tremenda, però del qual el Govern balear no té cap tipus d'informació. És un clar exemple que els convenis amb l'Estat a vegades no serveixen per a res.

En medi ambient, jo he dit deu vegades que ja està passat de moda fer una bandera partidista de l'ecologia. Joestic convençut que vostès i nosaltres ja en aquest moment no tenim cap tipus de discussió en aqueixa matèria, tot participant d'un esquema, que sabem que el futur de Balears passa per poder oferir un model de qualitat. A partir d'aquí, vull que vostès demanin si el contingut de les hipòtesis de model territorial, que estan redactades, la presentació de les quals venia donada en el mes de gener, que a la millor per temes electorals s'haurà de desplaçar, no ens acusin després de fer una venda política de res, vostès hi veuran que hi ha un contingut de preservació i de manteniment molt important. Un exemple més: el Pla del Pla de Mallorca. És un pla on si hi ha un rebuig per part d'ics batles i regidors del Partit Popular i del PSM, passant per tots, és pel caràcter restrictiu que té aquest pla.

El Pla de pedreres és un pla, ja ho he dit dues vegades, que s'ha d'entendre exclusivament en la defensa de l'espai físic, és millor no fer noves pedreres i legalitzar el que hi ha. Són criteris que sempre estan compensats en base a demandes reals que tenim.

Educació ambiental. S'hi aplica un nivell de despesa important, en educació ambiental, però no és tan significatiu com pensar que avui en dia el conjunt del món civil està plenament convençut d'aqueixa necessitat, ja no hi ha un debat, no hi ha un debat ni amb constructors ni amb hotelers, ni amb altres agents, tothom participa d'una idea única, que és tirar endavant amb polítiques restrictives i a partir d'aquí hi ha un èxit assegurat.

Quant a transport. Ho hem dit moltes vegades, respecte del terrestres, dos mons: el regular o públic, que està tutelat, la resta, discrecionals, complementari, etc., és món lliure subjecte a competència: regles de mercat. El Govern, com hi ha d'actuar? Hi ha d'actuar com a jutge i àrbitre per intentar que no hi hagi distorsions, ni més ni manco. La inversió ferroviària està en marxa i significa una aplicació de recursos significativa, tots quants doblers han vengut, quant a la transferència, s'han aplicat a aqueixa inversió, l'any 2002 exactament el Govern que hi hagi en aquell moment regint el destí aquesta comunitat, (...), tindrà la possibilitat de llançar un nivell pròxim a 3.000 milions de pessetes nous. Amb 3.000 milions podem obrir línies fins Alcúdia, podem parlar de Manacor, podem parlar de donar servei al campus, etc. Hi ha un espai financer a la vista. En base a gestió, s'ha programat que hi hagi una possibilitat per atendre demandes, que s'estudiïn. En transport marítim, significa un problema de control del transport entre els ports de Sant Antoni, Ciutadella, Eivissa i Formentera. Significa un constant conflicte, una polèmica continuada perquè en el món navilier hi ha constantment problemes de mercat, problemes de pressió empresarial, i en aquest sentit, el nostre deure és agafar una certa distància i aplicar-hi de forma clara i real la normativa, deixant que el mercat actuï.

I això és tot, senyora meva, no tan negatiu, sinó actuacions, i concretem un poc les coses. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. En torn de replica, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. De jugar a desqualificar de negatiu, en absolut, en absolut, i la veritat és que, al conseller d'Obres Públiques, pocs recursos li queden, mes que qualificar-ho de negatiu, és un problema seu si el nivell de gestió que vostè fa i els pressupostos que vostès proposen no es corresponen amb les promeses fetes pel president del Govern de la Comunitat Autònoma.

I passam revista als tres punts bàsics a que ens hem referit en la primera intervenció.

Carreteres. Al marge del conveni, que el felicitem i al qual hem donat total suport amb el Govern de l'Estat espanyol per al seu finançament, sí que hem de recordar, encara que no li agradi sentir-ho al conseller d'Obres Públiques i que despisti tant com pugui, que la inversió prevista dins 1996 feta pel president del Govern de la Comunitat Autònoma fa dos mesos pujava a 7.000 milions, 2.000 milions manco que els que avui en els pressupostos es plantegen, 2.000 milions manco, al marge del conveni amb el Govern de la Comunitat Autònoma. Per tant, incompliment d'allò que promet, i no ho pot prometre, el president del Govern de la Comunitat Autònoma.

Habitatge. Quins són els problemes d'habitatge? Puja com l'eix fonamental del discurs del president del Govern de la Comunitat Autònoma respecte de la cohesió social prometre habitatges socials en règim especial, i que a partir d'aquí s'invertirien 2.000 milions per fer front a les necessitats socials d'habitatge, i amb què ens trobam? A què no hi ha respostes, conseller d'Obres Públiques? Que d'habitatges de protecció oficial en règim especial és el 20% de les actuacions plantejades per la conselleria i que, per tant, tota la resta, i açò és la política del Partit Popular en matèria d'habitatge, i a partir d'aquí, el punt màxim de desacord amb el que ha estat el Pla de l'habitatge nou, és el fet que plantegen més ajudes per a gent amb nivell d'ingressos superiors, i, per tant, açò de concentrar recursos econòmics per a la gent més necessitada no va amb la política del Partit Popular. Es queixen que hi haurà pocs recursos, que l'Estat ha reduït els recursos del Pla d'habitatge, quan la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és la segona per darrera en el compliment del Pla d'habitatge i, sobretot, en el compliment de l'habitatge de protecció oficial. Si l'Ibavi no funciona el dissolgui. És un problema seu. Les altres comunitats autònomes compleixen molt millor que vostès. I quina credibilitat tenen per reclamar més recursos quan han quedat molt més enrera que els altres? Hem quedat molt més enrera, i amb dades dels seus col·laboradors que assenyalen que, en habitatges amb règim especial, s'ha arribat al 79% de la quota assignada, açò els seus directors. Per tant, es vénen a queixar de retalls, vénen aquí a assenyalar que açò serà la màxima prioritat dels quatre anys d'actuació d'un president del Govern de la Comunitat Autònoma, i ens trobam en els primers pressupostos que l'habitatge en règim especial no és la prioritat del Govern, no és la prioritat de la Conselleria d'Obres Públiques, suposa el 20% de la seva (...). Evidentment, queixar-se de la manca de recursos quan la nostra comunitat autònoma és la segona per

darrera en compliment, diu molt de la bona gestió, de la positiva gestió de l'Ibae, enhorabona, enhorabona que anam bé. Mentre tant l'espera en habitatge social segueix augmentant, i l'Ibavi es dedica a fer la competència als constructors, habitatges a preu taxat, promoció a Ciutadella, o com a altres municipis que, bàsicament, ha hagut de subvencionar el Govern de l'Estat perquè amb els preus de construcció de l'Ibavi no s'havia venut ni un pis. Açò és la gestió de l'Ibavi, una gestió molt positiva, li donam l'enhorabona pels seus resultats. Segurament també deuen estar al capdavant de les llistes i del rànquing en gestió. No, senyor, no estan al capdavant, està a la cua, exactament a la cua de totes les comunitats autònomes.

Habitatge, carreteres, ports. Polítiques d'instal·lacions portuàries, generam més beneficis que les inversions i la gestió, ja és diu tot. La importància que té pel Govern de la Comunitat Autònoma treballar en les instal·lacions portuàries públiques, també és una qüestió molt positiva, enhorabona. Potenciem les instal·lacions privades, deixem d'invertir en serveis de les instal·lacions de titularitat pública i anem a fer noves instal·lacions de ports esportius privats, i millor si duen una urbanització adjunta perquè sigui més rentable. La seva política no és la nostra.

Medi ambient. (...) motiu de discussió. Ses salines d'Eivissa va esser un bon exemple de la discussió, n'hi ha d'altres, en aquesta comunitat autònoma les avaluacions d'impacte ambiental es donen una vegada resolta o no la concessió. Un exemple ben clar és el que hi havia damunt la taula respecte al port de Ciutadella. Ens informen que la comissió balear de mediambient no ha fet l'estudi d'impacte mediambiental perquè encara no existeix projecte, però açò sí, la concessió s'havia de resoldre, que no s'ha resolt (...). I així funcionen, en el Pla de carreteres no hi havia cap avaluació d'impacte ambiental per decidir quins eren els projectes o amb els ports esportius. Però no només és açò Les directrius d'ordenació territorial, el model, les hipòtesis que segurament discutirem el gener, havia d'esser el desembre però ja ho començam a retardar, serà el gener, hi ha altres qüestions, el desenvolupament de la Llei d'espais naturals on és? Dos plans especials que el seu partit, molt preocupat pels problemes del mediambient, els té dins un calaix del Consell Insular de Menorca des de dia 28 de maig. També estan molt preocupats per la política mediambiental, Llei del sol rústic, quantes vegades incomplerta? Aquí no tenen credibilitat ni per parlar de mediambient, ni per parlar de qualitat. Facin feina, actuïn i defensin el que creguin, no tirin focs artificials. I açò és la crítica que feim, que surti el president del Govern de la Comunitat Autònoma i digui que açò és el màxim, que faran el màxim d'habitatges socials, el màxim d'inversions en carreteres i que ells són els més ecologistes de tots, açò no és de rebut. Diguin el que vertaderament creuen i practiquen, a partir d'aquí podrem començar a discutir, però són vostès els que tiren els focs artificials del nombre que faran d'inversions en carreteres, 7.000 milions de pessetes. Enguany han augmentat les inversions en carreteres respecte a altres anys i s'ha fet un esforç, però no venguin titulars que aquest esforç és molt superior al que fan, s'ajustin a la realitat i, com a mínim, a la veritat. A partir d'aquí podríem començar a discutir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per tancar aquest torn incidental, té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sr. President. Sra. diputada, en cinc minuts vostè ha dit tantes coses rares que contestaré amb rapidesa.

En primer lloc, és curiós que vostès, Sra. Diputada, des del PSOE, que durant 8 anys han bloquejat com han pogut que el Govern central, a vegades en tenia ganes, pogués fer un conveni amb Balears de carreteres, ara parli de carreteres. El Govern balear gastarà 5.800 milions de pessetes en carreteres, 2.800 milions de pessetes per damunt del que té assignat de recursos propis. Jo no sé quina xifra es va donar, no ho sé, no ho puc dir, però sincerament l'esforç financer que fa el Govern balear en carreteres és molt important. Vostès, per favor, no xerrin, perquè jo tendria vergonya, vergonya torera almanco, (...) no moltes vegades i m'han dit: "*Bartolomé, mucho cuidado, porque en Mallorca los nuestros se oponen a ese tema*", i després de molt de temps i que vostè compreguessin que perdien vots amb aquest tema quan (...) aquell assumpte. Qualque dia jo ho explicaré tot, perquè fa pep, i no xerri de carreteres perquè és indignant.

Segon, no sé si vostè no ho entén, no ho vol entendre o no hi arriba. L'Ibavi, avui en dia, és l'únic que dins Balears fa règim especial i cobreix d'un percentatge del 100% en cobreix el 60%. Això significa el 80% de tot. Ens trobam que Balears, excepció de nosaltres, ningú fa règim especial, perquè els promotors a Balears tenen altres demandes. I quan vostè diu que l'Ibavi no funciona, l'Ibavi està treballant per damunt de les mitges respecte a l'administració indirecta que executa obra social. Per favor, no m'expliqui històries.

Més temes, quan vostè diu que he de fer una avaluació d'impacte ambiental de tota carretera hi hagi un projecte o un projecte per fer. És a dir que el Pla de carreteres de qualsevol carretera que hi ha s'hauria de fer una avaluació d'impacte ambiental, i que el Pla de ports esportius hauria de fer una avaluació o un estudi de dinàmica territorial de cada port, vostè no sap de què parla. Això no es pot fer, excepte sobre un projecte redactat per saber els impactes reals.

Miri, jo amb vostè me cans de xerrar i discutir. Només he de dir que aquí millor passar a votació, i deixar-nos de debats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Per fixar posicions dels diferents grups, per part d'Esquerra Unida, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOIOL:

La veritat, Sr. President, és que estic una mica intimitat d'entrar en aquest debat amb el to que ha agafat. De tota manera, convidaria al Sr. Bartomeu Reus a *tirar de la manta*. És a dir, que si qualche dia ho ha d'explicar tot, ho expliqui el més aviat possible, no faci com el Sr. Roldan que havia de *tirar de la manta*, i no ha fet res.

En tot cas, donarem suport a l'esmena a la totalitat perquè hi ha una discrepància política de fons entre el que reflecteixen aquests pressupostos i la posició d'Esquerra Unida respecte als temes de competències de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. En matèria d'habitatge, en matèria de protecció d'espais naturals, en cap dels dos casos, no es fa l'esforç que nosaltres consideram suficient. En matèria de directrius d'ordenació territorial no compartim els criteris que han duit a un retard, per nosaltres inexplicable, de la redacció i, esperam, futura aprovació. En matèria de carreteres tampoc no tenim una política coincident amb la del Govern autònom, en política de promoció del transport públic i en política d'aigües. És a dir, temes estratègics, fonamentals, amb els que no coincidim i, per tant, ens duran a donar suport a l'esmena a la totalitat aquí debatuda. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske.

Per part de ls Nacionalistes-PSM, no hi ha intervencions.

Per part del Grup Popular?

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President.

Nosaltres, evidentment, d'aquestes intervencions que acabam d'escoltar, creim més al Conseller que no a la Sra. Barceló. Consideram que l'esmena a la totalitat no s'ha justificat de cap manera i, per tant, nosaltres no donarem suport a aquesta esmena perquè creim que els pressupostos que ha fet la Conselleria per a l'any 96, dins la política d'austeritat, contenen un important esforç inversor, i un esforç molt important per dur a terme totes les actuacions que tenien previstes. Així queda exhaustivament explicat en el document pressupostari, tota una relació d'objectius i activitats que es pensen dur a terme amb els diferents crèdits pressupostaris i les diferents partides. Per tant, deim que votarem en contra de l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Juaneda.

Acabat el debat número 17, passam al següent debat número 18, de globalitat, agrupació dels programes 4312, habitatge, arquitectura, empresa pública, l'Ibavi; de totalitat, 4321, planificació i ordenació urbanística; 4431, protecció del mediambient; 5111, direcció i serveis generals d'obres públiques i ordenació del territori.

Per part del Grup Mixt, s'hi menten l'esmena 3770. Per defensar-la ... , no hi ha ningú.

Passam a la següent. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, s'hi menten les esmenes 3335 i 3338. Per defensar-les, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Únicament són dues esmenes. La primera és una mica potent quant a la quantia, perquè són 1.000 milions de pessetes, que es lleven de la construcció de carreteres i de l'adquisició de terrenys per a la construcció de carreteres i es proposa la transferència als consells insulars per a la promoció de la reducció, reutilització i reciclatge dels residus sòlids urbans. Això està en relació amb la nostra discrepància respecte a la política de carreteres. Estam a una illa on ni posant molt d'interès es pot estar més d'una hora i mitja anant d'una punta a l'altra. Des d'Esquerra Unida creim que s'ha de fer més èmfasi en aquests moments amb el manteniment de les carreteres, fent-les més segures, més habitables pels seus usuaris, que amb l'ampliació de la xarxa, que d'altra banda s'està fent amb uns criteris absolutament irracionals, amb un consum de territori no justificable per les necessitats que es pretenen cobrir. Per tant, pensam que la nova utilització que donam a aquests doblers és molt més adequada, sobretot tenint en compte que a nivell de l'illa de Mallorca Esquerra Unida intenta que no es dugui a terme un sistema d'eliminació de residus sòlids que ens sembla negatiu, que és la incineració, per tant, això

necessita recursos per altres vies que, en aquest cas, serien la reducció, la reutilització i el reciclatge d'aquests residus.

Respecte a la segona esmena, la 3338, és una esmena de 100 milions de pessetes que es detreu del mateix lloc, de carreteres, per incrementar els programes de protecció del medi ambient i dels espais naturals que en els pressuposts que presenta el Govern autònom es recullen d'una manera restrictiva, en tot cas absolutament insuficient, i pensam que amb aquesta aportació les necessitats es podran cobrir d'una manera mínimament satisfactòria. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, núm. RGE 3704, 3705, 3706, 3707, 3708, 3709, 3702. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

EL SR. ALORDA I VILARÚBIAS:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, el nostre grup, en aquest bloc, presenta un total de set esmenes a tres programes.

En primer lloc, sobre el programa de planificació i avaluació urbanística, la nostra proposta és clara i contundent. Creim que cal transferir el total del programa als consells insulars, que són els que avui ostenten les competències d'urbanisme. És curiós que la Llei de transferències preveïés una consignació pel cost efectiu del servei molt semblant als 66 milions de pessetes d'aquest programa. Una quantitat que reparteix, gairebé per meitats, entre dur a terme les atribucions que reserva el Govern d'acord amb l'article 3 de la Llei, gairebé no res, informe preceptiu, la potestat reglamentària, les utilitats públiques de caràcter suprainsular, creim que tampoc n'hi ha moltes, i la presència dels dos representants del Govern a les comissions insulars que, fins i tot, figura com una de les activitats pròpies d'aquest programa. Creim que, fins i tot, se la podrien estalviar deixant el tema en mans dels consells insulars. L'altra meitat són els 30 milions d'ajudes als ajuntaments perquè es dotin d'instruments de planejament. Una funció que és pròpia dels consells insulars, tant per la seva vessant urbanística com per la de (...) i obligació de cooperació tècnica amb els ajuntaments. Creim que cal una clarificació competencial rigorosa que eviti les duplicitats administratives, que cada organisme faci el que ha de fer i que tenguí els recursos per fer-ho bé.

Sobre medi ambient, és prou conegut que consideram insuficient el global dels recursos i difícils de controlar atesa aquesta manca d'unitat organitzativa que tantes vegades hem propugnat, i que ara veim que, fins i tot, el Sr. Aznar ens anuncia un ministeri exclusiu en matèria de medi ambient, si és que mai té l'ocasió de crear un ministeri. En concret, les esmenes que presentam a aquest punt es refereixen a la necessitat apressant de tancar els abocadors existents a les Illes Balears. I això no només per motius d'ordre públic, sanitari, ecològic, etc. sinó per obligació judicial. Un objectiu que ni tan sols es fixa en el programa. També demanam que es concertin convenis amb els ajuntaments per a la preservació del medi ambient i dels espais naturals i que s'afecti una quantitat concreta, 50 milions de pessetes, a la neteja i conservació d'espais naturals. Es tracta, naturalment, d'implicar als ajuntaments en aquests tasques aprofitant la seva iniciativa i la seva sensibilitat per garantir l'èxit, així com per compensar el greuge que municipis amb àmplies zones preservades tenen respecte dels ingressos que han aconseguit aquells que han depredat més el territori. En concret, defensam una dotació al projecte Reserva de la Biosfera de Menorca, 50 milions de pessetes.

En matèria de pedreres cal recordar que el Parlament exigia a l'aprovació dels criteris que la Comunitat aportaria diners a la restauració o reutilització de pedreres, així com per preservar o donar a conèixer les d'interès etnològic. Ja criticàvem que en el Pla aquesta visió de finançament es remetia de manera vaporosa a un consorci enigmàtic i es preveia un cànon, que no era un cànon, que havien de pagar uns pedrers. De moment, no hem vist ni la previsió d'ingressos ni de despeses per aquest concepte, que nosaltres consideram de gran importància.

Per últim, demanarem una afectació de 20 milions de pessetes per l'eliminació de barreres arquitectòniques, per poder assolir, poc a poc, l'objectiu que marca la Llei de supressió, això sí, en els terminis que fixa la mateixa llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la defensa de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista núm. RGE 3405, 3392, 3391, 3378, 3394, 3396, 3397, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3404, 3377, 3409, 3469, 3393, 3395, 3410, 3407, 3408, 3411, 3420, 3416, 3413, 3414, 3415, 3417, 3418, 3412 i 3524.

Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. D'acord amb allò que es va acordar a la Junta de Portaveus demanaria la defensa separada en dos grups d'esmenes, així com vostè les ha nomenades fins la 3410 seran defensades pel Sr. Diputat Antich, i la resta per la Sra. Diputada Muñoz. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Tal com indica el portaveu del Grup Parlamentari Socialista passarem a la defensa del primer bloc de les esmenes presentades pel seu grup. Té la paraula el Sr. Diputat Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Del debat núm. 18 me toca defensar les esmenes relatives a l'Ibavi, a l'habitatge, a supressió de barreres arquitectòniques, a rehabilitació i restauració del patrimoni.

Començaré per l'esmena 3524 relativa a la política d'habitatge social de l'Ibavi. Es tracta d'una esmena a la totalitat que vol expressar la nostra disconformitat amb la política d'habitatge social de l'institut. Disconformitat que fa poc temps vàrem tenir ocasió de manifestar dins aquesta mateixa cambra a un debat d'una interpel·lació sobre política d'habitatge. Hem de dir quant als objectius i pressupost de l'institut per l'any 1996 es reincideix, des del nostre punt de vista, en tota una sèrie d'errors que afecten negativament al que nosaltres creim que hauria d'esser una política d'habitatge social adequada. Això per tota una sèrie de raons.

En primer lloc, dins el global de la política d'habitatge del Govern balear, l'habitatge social, el règim especial, té un paper pobre. És, fa poc temps parlàvem d'aquest tema al debat anterior dins aquesta cambra, un 20% del global de les actuacions que en matèria d'habitatge pensa fer el Govern balear, la Comunitat Autònoma. A més té un paper pobre, també s'ha dit, fins al punt que només un parell de mesos després de que el Molt Hble. President de la Comunitat Autònoma, el Sr. Soler, en el debat sobre acció política i de govern parlàs de fer 1.500 habitatges en quatre anys, 375 habitatges cada any, l'Ibavi, només dos mesos o un més després, per a l'any 1996 marca com a objectiu iniciar només 250 nous habitatges, per tant, 125 habitatges menys respecte al manifestat en el seu moment pel nostre president. Pareix que quan s'han d'ajustar pressuposts sempre reben aquelles partides que van destinades als més dèbils econòmicament. Això pensant que quan el president en el debat parlava de pilars bàsics mencionava la política d'habitatge que es duria a terme a partir d'ara. Esperem que no ens passi com al Pla 1992-95 que amb uns objectius pobres de règim especial ni tan sols es varen veure complits. L'excusa és, avui l'hem tornada sentir, que l'Ibavi a les Balears ha de fer la totalitat dels habitatges en règim especial. Jo crec que les Balears té circumstàncies específiques per molts temes, tenim riquesa que es deriva del turisme, per tant, si ens hem d'acostumar a tenir un institut que hagi de fer la totalitat dels habitatges en règim especial perquè la iniciativa privada no ho fa, tenim l'obligació de tenir una empresa pública preparada per cometre tots aquests habitatges. El que no pot esser és que amb l'excusa que la iniciativa privada no ho fa, nosaltres no donem possibilitats a la

gent amb menys recursos a poder accedir a un habitatge així com es passa a altres comunitats autònomes.

En segons lloc, es persisteix en prioritzar en règim especial la compra-venda per sobre el lloguer. Dels 250 habitatges a iniciar, només un 20% es destina a lloguer i un 80% a compra-venda. El president Soler, al manco al debat que he citat, parlava d'un 30 i un 70. Aquí hi torna haver una rebaixa. Això, per nosaltres, no respon ni a la realitat ni a les possibilitats dels sol·licitants d'habitatges en règim especial. Nosaltres pensam que s'ha de prioritzar el lloguer per davant de la compra-venda, encara que això impliqui més gestió i més seguiment social. Ha d'esser així perquè el lloguer és més adequat a la gran majoria de sol·licitants que estan per davall del 25 del salari mínim interprofessional. El contrari és forçar situacions que poden donar com a resultat que l'esforç econòmic que han de realitzar certes famílies per adquirir un habitatge pot afectar greument a la correcta atenció d'altres necessitats també importants d'aquestes famílies.

En tercer lloc, nosaltres trobam que no és admissible que, any rera any, ens prometin plans i programes per adquirir sòl i, any rera any, la memòria de l'Ibavi ens presenti un percentatge molt alt dels habitatges a construir sense una (...) determinada. Això afecta negativament al compliment d'objectius en matèria d'habitatge social. A la memòria de l'Ibavi per a l'any 1996, dels 250 habitatges a iniciar, 150 no tenen ubicació aclarida, entre elles les 50 destinades a lloguer. Totes aquestes qüestions fan que nosaltres no podem acceptar la política d'habitatge social de l'Ibavi. Per acabar, voldria afegir que estaria bé que la redacció de la memòria de l'Ibavi, que es fa en castellà, es fes en català i així donar compliment a aquesta gran preocupació que té el president, el Sr. Soler, de la Comunitat Autònoma en matèria de normalització lingüística. L'Ibavi també s'hauria d'adequar en aquest tema.

Per altra banda, l'esmena 3391 persegueix augmentar les ajudes en matèria de rehabilitació, 71 milions de pessetes. Sense cap dubte, en matèria d'habitatge, la rehabilitació ha d'ocupar un lloc prioritari pel gran nombre d'habitatges tancats que tenim a ciutats i pobles, per l'estalvi de territori que significa quant a evitar grans creixements dels nuclis urbans i per l'estalvi que significa quant a construcció d'infraestructures urbanes.

Amb l'esmena 3405 s'augmenten les dotacions per una qüestió que nosaltres creiem important: la supressió de barreres arquitectòniques. És necessària una actuació decidida en donar compliment a la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de barreres arquitectòniques. És necessari fer els catàlegs que preveu la Llei, complir folgadamente la reserva d'una partida d'inversió per a la supressió de barreres en espais, instal·lacions, edificis o mitjans de transport dels quals tenguí la titularitat o en faci ús la Comunitat Autònoma, la necessitat d'anar adaptant (...) a la Llei, així com ajudar a altres administracions a adaptar instal·lacions, edifici, etc. a la Llei.

Per altra banda, esmenes com la 3410 persegueix fer esforços per rehabilitar promocions antigues d'habitatges socials, o com la 3409 que persegueix augmentar l'esforç en programes d'accés a l'habitatge per col·lectius amb problemàtiques diferenciades, programes que superin, per cert, la política de quotes que es du a terme actualment per part del Govern balear, o com l'esmena 3469 relativa a crear pisos (...) a Menorca per malalts són accions molt importants, són accions prioritàries en matèria d'habitatge.

Per acabar, només vull afegir que també hem presentat un caramull d'esmenes, crec que quinze en total, que responen a accions concretes per a la restauració, per a la rehabilitació de determinades peces del nostre patrimoni (museus, teatres, torres de defensa, castells, catedrals, etc.) que, d'esser ateses, significarien un important pas en la recuperació de l'esmentat patrimoni. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per fer la defensa del segon bloc del grup d'esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista dins el debat número 18, té la paraula la Sra. Diputada Miriam Muñoz.

LA SRA MUÑOZ I LASO DE LA VEGA:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Voy a defender un conjunto de enmiendas al programa de protección de medioambiente. Comenzaré por la enmienda a la totalidad de este programa puesto que las necesidades y los intereses de nuestra comunidad no se corresponden con la política de actuaciones que tiene prevista el Conseller de Obras Públicas y Ordenación del territorio. Política que refleja el poco interés que tiene esta conselleria en la protección del medioambiente a pesar de ese tinte verde con el que intentan cubrirse algo que, desde luego, tan sólo se queda en maquillaje. Si miramos el presupuesto de este programa vemos que las intenciones de proteger el medioambiente se han quedado en palabras, Sr. Conseller, que no es lo mismo que números, porque no hay una sola actuación en la que podamos concretar que partida se destina. De estas actuaciones que ustedes proponen también habría mucho que hablar y mucho más que reivindicar desde un punto de vista progresista, no se si los señores diputados del PP saben que significa en materia de medioambiente a pesar de que digan que en medioambiente no hay ideologías.

A pesar de que el Sr. Conseller se sigue vanagloriando de que Baleares es una de las regiones europeas con más porcentaje de territorio preservado o protegido, no debemos olvidar que los espacios naturales, además de conservarlos con declaraciones proteccionistas, tienen que estar bien gestionados con una planificación concreta que sentimos no ver en su manera de hacer política medioambiental. Sirvan de ejemplo algunas de las muchas carencias que tiene este programa y que se recogen en las enmiendas parciales que presentamos, las que se refieren a la (...) de canteras, a la gestión pública de espacios naturales y en concreto la limpieza y gestión de los espacios naturales de la isla de Formentera. También proponemos destinar una partida del presupuesto para el laboratorio de control de calidad de las aguas depuradas, actividad que se debería potenciar ya que la reutilización de aguas depuradas permite aumentar los limitados recursos naturales del agua. Tampoco podemos olvidar la necesidad de la investigación ambiental y de un plan de educación ambiental puesto que un programa escolar es insuficiente. Para impulsar y desarrollar este plan, y para otras actuaciones, es necesario contar con la colaboración y experiencia de las organizaciones para la defensa del medioambiente declaradas de utilidad pública, por lo que proponemos una ayuda para mantener sus estructuras.

Por último, proponemos la redacción de la Ley de actuación de impacto ambiental que por su evidente importancia no voy a justificar ya que lo realmente injustificable es su aplazamiento. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per fixar posicions, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el seu portaveu Sr. Antoni Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President. En aquest conjunt de programes, en concret el programa 4312, habitatge i arquitectura, el Grup Popular ha presentat una esmena, incorporada a l'informe de la ponència, per tal de dotar una partida de 30 milions de pessetes destinats a l'eliminació de barreres arquitectòniques i millora de les condicions d'accessibilitat de persones discapacitades. En el mateix sentit, el Grup Socialista ha presentat una esmena amb una dotació de 86 milions, nosaltres consideram que amb la quantitat de 30 milions es podran dur a terme correctament les actuacions que en aquests moments s'estan avaluant per part de la conselleria. El Grup Parlamentari Nacionalista en el programa 5111 proposa una dotació de 20 milions de pessetes al mateix destí. En aquest cas, donat que l'esmena del Grup Popular incorpora una quantitat superior, entenem que l'esmena queda subsumida per la presentada pel nostre grup.

El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida proposa amb dues esmenes reduir la dotació per carreteres en 1.100 milions de pessetes, dotar amb 1.000 milions als consells insulars per reciclatge, incrementar amb 100 milions de pessetes les partides de mediambient. Nosaltres entenem que la inversió en carreteres és irreduïble per tots els motius que ja hem dit en altres debats, per tant, no podem detreure aquests imports d'aquest programa de carreteres. En conseqüència, votarem en contra d'aquestes esmenes d'Esquerra Unida.

Les esmenes que presenta el Grup Nacionalista-PSM es refereixen, bàsicament, al programa de protecció del mediambient. En alguns casos, proposen baixes de partides que nosaltres considerem improcedents ja que afecten a crèdits per funcionament d'altres serveis i nosaltres no compartim aquests criteris. En matèria de restauració de pedreres vull dir que, com ha explicat el conseller abans, una vegada s'hagin analitzat les al·legacions presentades al pla director, s'avaluaran les necessitats i es fixaran les actuacions que s'hagin de dur a terme d'acord amb aquest pla director i el seu finançament, diferent en cada cas. En relació al pla d'actuacions per Menorca, reserva de la biosfera, és un pla que afecta a tots els sectors econòmics i socials a l'illa. En funció dels projectes que des de Menorca es vagin executant durant l'any 96 ja es fixaran, en cada cas concret, els mecanismes de col·laboració i finançament que poden implicar diferents conselleries del Govern. La resta de propostes del PSM suposarien, entre altres qüestions, detreure 150 milions, per la baixa que proposen del Pla integral del sector agrari del programa de la secció 15, i açò de fet pertorbaria la planificació i les actuacions de la conselleria en aquest sentit, per tant, com que nosaltres no compartim la baixa tampoc no els hi donarem suport.

Tampoc donarem suport a les esmenes del Grup Parlamentari Socialista per diferents motius. En primer lloc, perquè en alguns casos proposen baixes de partides per imports superior al consignat a cada una d'elles. Les esmenes, per altra banda, també fan referència, moltes vegades, a actuacions que la conselleria ja té previstes, o proposen actuacions que no són pròpiament competència de la Comunitat Autònoma. Presenten 16 esmenes que fan referència a la rehabilitació de béns immobles, en aquest sentit, hem de dir que aquestes ajudes vénen regulades pel Decret 71 de l'any 94, d'acord amb aquest s'ha de seguir una tramitació molt concreta, prèvia sol·licitud dels titulars de les edificacions i dels immobles i s'han de respectar els principis de publicitat, objectivitat i concurrència per accedir a aquestes ajudes, per tant, creim que no és procedent una esmena que suposi afectar partides a projectes concrets i predeterminats, en cada cas s'actuarà en funció de les necessitats que es plantegin i de les peticions formulades pels interessats. En el programa de protecció del mediambient incideixen en matèries que de fet tenen la corresponent dotació pressupostària en el programa, com és la gestió neteja d'espais naturals, projectes d'educació i investigació ambiental, etc. que la conselleria ja du a terme. Respecte a l'esmena a la totalitat a l'empresa pública Ibavi, diuen a l'esmena "*per manca d'una política en habitatge social*" nosaltres creim que no es pot fer aquesta afirmació quant en el pressupost es preveuen actuacions per quasi 1900 milions de pessetes que es destinaran a promoció d'habitatges en règim especial i la promoció del sòl per ubicar aquests habitatges, tenint en compte que la previsió pels propers quatre anys és de promoure 1500 habitatges socials, amb una inversió de prop de 8000 milions de pessetes, que es duran a

terme programes especials en habitatges per joves, per minusvàlids, per habitatges en el medi rural, tot açò acompanyat d'un pla de seguiment social. Creim que la inversió i la planificació que l'Ibavi fa estan justificades i adequades.

Finalment, per tots els motius exposats fins ara no donarem suport a cap de les esmenes presentades, perquè entenem que no poden ésser assumides pel nostre grup, excepte la 3469, del Grup Socialista, que suposa l'afectació d'una partida per establir un conveni, entenem que amb el Consell Insular de Menorca, per tal que aquest posi a disposició dos pisos per crear pisos tutelars per malalts a Menorca. Aquesta serà l'esmena que aprovarem i votarem en contra de la resta d'esmenes. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Si vol indicar, per favor, el número de l'esmena.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Sí, Sr. President, la 3469 que presenta el Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam al debat número 19 de globalitat, agrupació dels programes 5131, planificació i construcció de la infraestructura de carreteres, i 5132, conservació i explotació de la xarxa de carreteres. Hi tenen presentades esmenes el Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM i Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida núm. RGE 3337, té la paraula el seu portaveu Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Moltes gràcies, Sr. President. És una altra esmena per un import de 1000 milions de pessetes que surt de construcció de carreteres, capítol que ha considerat inamovible el representat del Partit Popular a la seva darrera intervenció. Jo li recomanaria que no pateixi excessivament perquè es faci una baixa en aquestes partides. La veritat és que la gent que utilitza l'automòbil en aquesta comunitat autònoma està bastant martiritzada perquè estan obligats a suportar durant anys i anys una situació de deteriorament de determinades vies cabdals, com per exemple la carretera de Manacor, que molt fàcilment podrien experimentar una millora molt considerable només apel·lant a dobles carrils, qualche rotonda, qualche circumval·lació per no passar per nuclis urbans i, en definitiva, el tema estaria arreglat. Això no es fa, es continua incidint en la creació de nova xarxa viària alternativa amb un consum territorial impressionant i es tenen unes carreteres molt mal mantingudes. L'esmena que presenta Esquerra Unida que va de carretera a carretera, és a dir, de construcció de carretera a manteniments de carreteres. El Govern reconeix que la inversió que es fa en manteniment de carreteres és la meitat d'allò que seria raonable o desitjable, és a dir, s'inverteix al voltant d'un

milió de pessetes per quilòmetre de xarxa viària, quan el desitjable serien dos milions de pessetes. Per tant, l'aposta d'Esquerra Unida és clara, anem a una xarxa viària més segura, més confortable, que permeti als ciutadans desplaçar-se amb més comoditat i no anem a un increment, la majoria de les vegades no justificat, d'una xarxa viària que tanmateix estam mantenint molt malament, en molt males condicions i amb un perjudici evident pels usuaris. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, números RGE 3710, 3711, 3754, 3712, 3713 i 3714, té la paraula el seu portaveu Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARÚBIES:

Gràcies, Sr. President. Vull indicar que defensarem les altes, estam oberts a qualsevol reconsideració d'allà on hagin de sortir les baixes perquè, evidentment, per informació i per altres elements de judici estam oberts a si el propi govern o el grup majoritari en decideixi. No entrarem a aquest debat sinó al de les altes.

En aquest bloc que defensam, primer bloc d'esmenes són argumentacions semblants a l'anterior, repetint arguments i debats prou coneguts en aquesta cambra perquè son recurrents, variacions sobre un mateix tema, que l'exigència del compliment escrupolós de l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia sobre les competències dels consells insulars. En aquest sentir, van dues de les esmenes d'aquest bloc que pretenen la transferència de carreteres. Em sembla evident que redundaria en la millora de la gestió de la competència que s'unificassin les xarxes de carreteres de la comunitat autònoma i de cada consells insular. És evident que cada illa marca unes partions molt precises i és difícil trobar un exemple més clar d'on comencen i on acaben els interessos de cada illa, sense obstar que sigui el Govern qui aprovi el pla director, el nostre grup no tendria cap inconvenient que el Govern es reservés les carreteres d'abast interinsular. Com que de moment no n'han feta cap, els 6.500 milions de pessetes previstos per al condicionament i conservació de la xarxa existent, així com per a la construcció de noves carreteres, haurien de passar íntegrament als consells insulars.

En un altre ordre de coses hi ha un conjunt de tres esmenes que miren de donar cobertura a la pràctica del ciclisme, ja sigui com esport o com a activitat d'esbarjo. Una pràctica que augmenta any rera any i que el Govern hauria de propiciar creant les condicions adequades perquè aquest esport es pugui dur a terme de forma còmoda i segura. Per això, presentam sistemàticament propostes a aquesta cambra de construcció de carrils de bicicleta tant a les carreteres existents com a les de nova creació, sense gaire èxit fins ara, no ens desanimem. Malgrat aquest objectiu no figura encara enguany entre els objectius del programa de carreteres. Creim que hi ha unes zones on aquesta conveniència especialment és clamorosa i convenient, com són les zones costaneres i les de passeig habitual, on la incidència de ciclistes a l'estiu fa realment perillosa la circulació, tant la de vehicles com la dels mateixos ciclistes. Lamentablement hi ha hagut massa accidents que s'han de prevenir en el futur.

L'altra esmena és encara més senzilla. Es tracta de tenir major cura de les voreres de les carreteres perquè sabem que la brutor, tant d'herbes com de deixalles, així com les condicions dels vorals no són les idònies per circular-hi amb bicicletes. Certament són molt sensibles per clots, per bassiots, per tant, si no hi ha possibilitat de construir immediatament el carril-bici demanam que al manco es facin nets els vorals per facilitar la pràctica del ciclisme.

Per últim, conscients com som de la necessitat de multitud d'actuacions en matèries de carreteres, tan sols n'hem seleccionat una per demanar l'afectació, que és el desviament de la carretera general Maó-Ciutadella al seu pas per Ferreries. Una reivindicació ben popular a Menorca que pretén donar sortida a una zona perillosa, on ja s'han produït diversos accidents. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, número RGE 3421, 3379, 3380, 3381, 3422, 3423, 3424, 3425, 3426, 3427, 3428, 3429, 3430, 3431, 3432, 3433, 3434, 3435, 3436, 3437, 3420, 3438, 3439, 3617, 3618, 3619, té la paraula la seva portaveu la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. No llegirem totes les esmenes perquè de fet seria llarg i creim que hi ha tres qüestions, o es podrien resumir en quatre qüestions que són d'interès i creim que val la pena continuar discutint, el pagament del deute d'expropiacions, el d'accessos a les platges, els bici-carrils, el problema de les titularitats de les carreteres i les inversions.

Començarem per a les inversions. Evidentment no ens fan cap por cap tipus d'amenaques aixecar la manta respecte a (...), en absolut. Creim que hauríem de començar, i pot ésser valdrà la pena fer una iniciativa legislativa en aquest sentit per acabar d'una vegada per totes amb aquesta discussió i perquè també quedin clars els nombres de la Comunitat Autònoma. Què s'han fet dels 15.000 milions de finançaments extraordinari per carreteres, que s'havien d'invertir a més de l'aportació del Govern de la Comunitat Autònoma? Què han fet i com s'han gastat els 15.000 milions? Evidentment, la Comunitat Autònoma va reivindicar que no les volia finalistes perquè era major d'edat i ells tenien criteris per saber què havien de gastar. Demanarem explicacions i posarem els nombres damunt la taula, les certificacions i veurem la Comunitat Autònoma des de l'any 90 que ha gastat en aportació de carreteres, i com s'han executat aquests 15.000 milions d'aportació extraordinària que hem de recordar que el Govern de la Comunitat Autònoma, el president Sr. Cañellas, va (...) de manera pública i notòria.

Recursos de les expropiacions. Creim que és necessari augmentar el nivell de pagament del deute que té el Govern de la Comunitat Autònoma amb els ciutadans, perquè no és possible que els ciutadans d'una manera totalment involuntària estiguin finançant el deute de la Comunitat Autònoma perquè només el Conseller d'Hisenda pugui sortir a dir: "aquí no hi ha deute". D'entrada a partir dels recursos que es destinaran enguany a expropiacions queden pendents 1.800 milions corresponents a obres fins a l'any 1993 comptabilitzats més tot el que s'ha gastat en expropiacions 94, 95 i el que es farà l'any 96. És a dir, que pagant 1.200 milions enguany encara ens quedaran pendents més de 2.000 milions de pessetes que devem als ciutadans. Això sí, el Govern de la Comunitat Autònoma no té deute.

Quantitats d'inversions. No és un problema meu, ni del Grup Socialista, ni dels ciutadans d'aquesta comunitat que el Conseller d'Obres Públiques no llegeixi ni escolti al president del Govern de la Comunitat Autònoma quan ralla .. No és possible que fa dos mesos el president del Govern digui que invertiran més de 6.000 milions en obra nova i en gastin 4.000 en dos mesos, per tant, tenim també el dret d'exigir explicacions al respecte i de fer un munt de sol·licituds que creim necessàries.

En darrer terme, el tema de les titularitats. És important i feim una previsió de traspàs de tot el que són inversions i manteniment de carretera als consells insulars perquè, d'una vegada per totes, creim que hauria de quedar clar el fet d'assegurar el manteniment de la xarxa de carreteres. Per açò, per assegurar un manteniment homogeni, amb criteris clars, del que és la xarxa de carreteres i camins haurien d'estar en mans d'una sola competència. No pot ésser que un per l'altre es deixin de fer inversions necessàries o no es prioritzin les necessitats reals de cada lloc. El Pla de carreteres havia de resoldre aquest problema de les titularitats, no ho va fer, encara està pendent i és una de les qüestions que el Govern de la Comunitat Autònoma, bé mitjançant l'aprovació de les esmenes que avui presentam o mitjançant el Pla de carreteres, hauria de resoldre. Una racionalitat en la titularitat de les carreteres i a partir d'aquí el seu traspàs als consells insulars perquè aquests, i segur que ho faran, controlin i gestionin molt millor que el Govern de la Comunitat Autònoma aquestes inversions.

Els carrils-bicicleta és una de les qüestions reivindicades, fins i tot per membres destacats del Partit Popular, que fan sol·licituds clares i concretes al Govern de la Comunitat Autònoma per aquests tipus de construccions i que seguirem, evidentment, el seu compliment. Esperem que tinguin més sort que els grups de l'oposició al respecte.

En darrer terme, els accessos a les platges. Un problema pendent de resoldre que, any rera any, s'està allargant. Les promeses, els compromisos, eren que pel proper estiu no es pagui per entrar a les platges. Per no pagar per entrar a les platges són necessàries actuacions, són necessàries solucions i són necessaris recursos econòmics. Evidentment, el principal és la voluntat política i com que tampoc no sabem exactament cap on van els tirs de la voluntat política dels membres del Partit Popular per solucionar aquest problema, ens resulta difícil posar una proposta que els convenci i que, per tant, obtingués suport a nivell econòmic. Si haguéssim sabut el que vostès pensaven, els haguéssim ajudat a fer una esmena en aquest sentit i, pot ésser, haguéssim tengut sort i l'haguessin aprovada. Com que no sabem que pensen al respecte els polítics del Partit Popular a Menorca, fonamentalment, i quines actuacions pensen aplicar, evidentment, ens resulta molt difícil ajudar-los a reivindicar (...) el Govern de la Comunitat Autònoma els recursos econòmics necessaris. En tot cas, aquest és l'objectiu de l'esmena i voldríem que per al proper estiu, les limitacions per accedir als espais naturals no fossin mai, en cap cas, per pagar una entrada. En tot cas fossin per altres tipus de qüestions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per fixar posicions dels diferents grups, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Dins aquest grup de programes, Esquerra Unida a l'esmena 3337 proposa dotar amb 1.000 milions de pessetes addicionals les partides de conservació i explotació de la xarxa de carreteres, però les detreu, com ja ha explicat el seu portaveu, del programa 5131 que correspon a les partides d'inversió amb obra nova. Nosaltres creim que la distribució dels crèdits pressupostaris que ha fet la conselleria, entre aquests dos conceptes, és la adequada en funció de les necessitats i de les prioritats que s'han establert i, per tant, tota esmena que suposi alterar significativament aquestes assignacions no comptarà amb el nostre suport.

Les esmenes del Grup Nacionalista-PSM van, principalment, en dos sentits. Per una part sol·liciten que la totalitat dels dos programes de carreteres siguin transferits als consells insulars i per l'altra proposen l'execució de projectes concrets com és el desviament de la carretera Maó-Ciutadella al seu pas per Ferreries o la construcció de carrils de bici. En el primer cas, quant a la transferència dels programes als consells insulars, entenem que existeixen raons per mantenir la titularitat de les carreteres en mans de la Comunitat Autònoma, raons, tant des del punt de vista econòmic com tècnic, que aconsellen que la planificació i la inversió d'una part de la xarxa viària sigui duita a terme per la conselleria sense perjudici que, en alguns casos, i d'acord amb els criteris que estableixi el Pla de carreteres sigui aconsellable la transferència de la titularitat i de la corresponent dotació econòmica als consells, però no en caràcter de globalitat com plantegen vostès a la seva esmena. Respecte al projecte de Ferreries és una actuació que la conselleria té previst iniciar durant l'any 97, es fa feina en l'elaboració del projecte, i així ho ha manifestat el conseller en diverses ocasions, concretament, al propi ajuntament afectat, a l'Ajuntament de Ferreries.

Sobre la construcció de carrils-bici nosaltres estam per potenciar la seva construcció, de fet la conselleria fa feina en aquest sentit, s'estan analitzant i estudiant les necessitats i les possibilitats de les diferents carreteres, i en funció dels resultats d'aquest estudi es fixaran les prioritats i s'iniciaran les corresponents actuacions d'una forma progressiva. Ara creim que en aquest moment seria improcedent afectar quantitats tancades a aquestes actuacions i, per tant, tampoc donarem suport a aquest tipus d'esmenes.

En el mateix sentit votarem les esmenes del Grup Socialista, que incideixen bàsicament a les mateixes qüestions que ha plantejat el Grup Nacionalista. Pels mateixos motius que he exposat abans, també votarem en contra de les esmenes 3419 i 3420 sobre traspàs als consells de la totalitat dels programes de carreteres. Per altra banda, el Grup Socialista també presenta denou esmenes que fan referència a projectes concrets, a diverses carreteres, que de fet podrien quedar reduïdes a una, perquè entenem que és una qüestió de prioritats. Nosaltres som conscients que les necessitats d'intervenir en inversions en carreteres són moltes, perquè sempre es poden millorar les condicions de la nostra xarxa viària, però amb els recursos que comptam i amb els criteris que ens hem fixat per a l'any 96, les prioritats que s'ha fixat el Govern a nosaltres ens semblen correctes i adequades. S'hagués pogut acudir a l'endeutament, segurament, i destinar aquest finançament extraordinari a programes de carreteres però el Govern ha estimat que açò no era convenient, que no era adequat incrementar el deute públic durant l'any 1996, i nosaltres estam absolutament d'acord amb aquest criteri.

L'esmena 3421 proposa incrementar en 1.000 milions la partida destinada al pagaments d'expropiacions en detriment, en aquest cas, de la inversió en carreteres pel mateix import. Sembla un poc contradictori que per una banda proposin increments en inversions en xarxa viària, i per l'altra facin aquestes baixes en el pressupost. No estam d'acord amb la baixa, per tant, consideram que la quantitat que la conselleria hi destinarà durant l'any 96, 1.200 milions de pessetes suposa un esforç molt important que permetrà avançar en aquest sentit en el tema de les expropiacions.

Altres esmenes fan referència a l'expropiació de camins per a l'accés de les platges de Menorca, (...) a l'esmena vostè planteja quina solució vostè proposa, en concret, i nosaltres, en aquest aspecte, no estam d'acord amb aquesta solució. S'estan estudiant altres fórmules dins el marc del que estableixen els plans especials de les àrees d'especial interès i, per tant, en funció de les possibilitats que donin aquests plans i de les fórmules que s'arbitrin es formularen les solucions oportunes. També sol·liciten que se cometi la recuperació i rehabilitació del Camí de Cavalls, també a Menorca, nosaltres en relació a açò volem dir que és una competència del Consell, però que de fet no es descarta la col·laboració de diverses conselleries del Govern en funció dels projectes concrets que es puguin presentar per rehabilitar, recuperar diferents trams que en cada cas té una problemàtica diferent per qüestions de la propietat privada o per qüestions de la millor o menor accessibilitat o millor o menor definició dels trams (...) que en cada cas s'estudiaran les possibilitats de finançar aquestes recuperacions, però no necessàriament afectant partides en aquest pressupost. Per totes aquestes raons que acab d'exposar tampoc donarem suport a cap de les esmenes que s'han presentat als programes 5131 i 5132. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat número 20 de globalitat, agrupació dels programes 5133, ordenació i inspecció del transport, 5141, ordenació del litoral i 5142, gestió de les instal·lacions portuàries. Hi ha tres grups que han presentat esmenes: Grup Mixt, Nacionalista-PSM i Socialista.

Començarem pel Grup Mixt, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Antoni Pascual.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

L'esmena és el número de registre 3767.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Sí, aquesta esmena és una esmena clara per incrementar les transferències de capital als serveis de ferrocarril de Mallorca. Uns serveis que són competències assumides per la Caib, donada la importància per a Mallorca d'aquest mitjà de transport és per això, i per potenciar aquest servei, que es presenta aquesta esmena amb una clara finalitat: dotar pressupostàriament al ferrocarril de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, hi ha dues esmenes núms. 3715 i 3716. Per defensar les mateixes té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARÚBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Defensarem breument aquestes dues esmenes a aquests programes.

En primer lloc, demanam la definició d'una partida específica per garantir l'aportació del Govern a un objectiu, que segur que tots compartim, com és afavorir l'accés al transport públic dels ciutadans amb minusvalideses. Feim una previsió concreta que ens permetrà fer millor el seguiment i l'avaluació que una genèrica intenció no quantificada.

En segon lloc, tornam a presentar una esmena presentada ja l'any passat i que fou despatxada de la manera habitual. Es tracta destinar la quantitat, gairebé simbòlica, 15 milions de pessetes, a la rehabilitació d'estacions ferroviàries i a la neteja de vies en desús. És ben sabut que el nostre grup no renuncia ni un sol metre de la xarxa ferroviària, tot i que és conscient que les prioritats de comunicació per tren avui són unes altres, com són les zones costaneres, l'aeroport o la universitat. Esperàvem amb il·lusió, ho hem dit moltes ocasions, la transferència per demostrar que una gestió autonòmica suposaria passes molt importants envers de la tristesa i les mancances de Feve. En aquestes altures estam ben desenganyats que l'actual govern no obri cap nova línia, i hem de (...), com a mínim, perquè no llevi 400 metres. Per això, tan sols, demanam que deixin nets els 50 quilòmetres de línia que tenim i no passin ànsia que ja els obrirem nosaltres al 99, com a mínim, les facin netes.

Tan important o més que les vies són les estacions. Les estacions són uns edificis magnífics de molt d'interès que paga la pena conservar, i veim amb tristesa que no hi ha prevista cap actuació al respecte. Provisionalment, i sense perjudicar l'ús definitiu com a estacions efectives que és (...) que nosaltres pretenem, seria convenient establir convenis amb els ajuntaments per poder-les utilitzar com a centres culturals o centres socials. Per ara, aquests edificis s'estan degradant contínuament i requereixen actuacions decidides amb urgència, com a mínim que les netegin perquè moltes d'elles es troben dins els centres urbans i els municipis no tenen ni els mitjans ni l'obligació de posar-les en condicions. És una obligació, naturalment, del Govern. De moment, el Consell Insular de Mallorca, aquí sí que no podran preocupar-se per les baixes els ha donat una ajuda financera important, es podran estalviar una bona part dels 70 milions de pessetes que preveien dedicar al

trasllat de l'estació de Palma i confiam que es gastin en el sentit de la nostra esmena que és (...) molt més necessària. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El Grup Parlamentari Socialista té presentades les esmenes números 3477, 3476, 3440, 3441, 3442, 3382, 3619, 3443 i 3444. Per defensar-les té la paraula el seu portaveu, el Sr. Vicenç Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Aquest és un conjunt d'esmenes que agruparé en funció de les matèries a que fan referència.

Crec que no descobrim res nou si deim, en aquest moment, que l'estat en què es troba el transport públic a les Illes Balears és un estat agònic, un estat d'abandonament, per la poca atenció que té per part del Govern de les Illes Balears. Ja sabem que dins la filosofia del Partit Popular no hi entra especialment el promoure serveis públics, però creim que aquest és un transport especialment important i necessari per a la nostra comunitat autònoma i que s'hauria d'impulsar més decididament. Basta recordar que hi ha pobles, encara avui per avui, que, tant a Menorca com a Mallorca o Eivissa-Formentera, no tenen transport públic per carretera per assistir a una necessitat bàsica com, per exemple, és el metge, i hi ha gent que, per qualsevol motiu que vostès puguin imaginar, no té la possibilitat d'anar-hi amb un altre mitjà de transport. També hem de fer constar que molts dels petits nuclis urbans tenen el transport organitzat en funció de la temporada turística i quan els turistes desapareixen, quan el transport ja no és un negoci, es queden amb uns serveis mínims, per no dir sense transport públic. Per tant, en aquest cas, presentam una esmena molt modesta, creim que aquest és un dels motius pel qual la poden acceptar perquè entra dins aquesta filosofia de restricció pressupostària que tan reiteradament han manifestat, de 5 milions de pessetes per millorar i incentivar el transport públic, i una altra de 20 milions de pessetes per millorar les condicions d'informació i de comoditat a les aturades del transport regular de viatgers per carretera.

Respecte al ferrocarril, els socialistes entenem que és un servei estrictament insular i, per tant, una gestió més allunyada del lloc concret on es presta aquest servei l'únic que fa és dificultar la prestació d'aquest servei i seria molt més correcta que aquesta gestió es fes des de la institució pròpia de l'illa on es presta aquest servei únicament i exclusivament. Per això demanam que es transfereixi la competència del ferrocarril, o la gestió del ferrocarril de Mallorca al Consell Insular de Mallorca.

Un altre grup d'esmenes fa referència a la millora dels ports de la Comunitat Autònoma. Crec que és evident per a una comunitat autònoma pluriinsular, com és la nostra, la importància del transport, molt especialment del transport marítim. És, sens dubte, una porta important cap a l'exterior, una de les dues úniques portes que té la nostra comunitat cap a l'exterior, per tant, és necessari millorar i potenciar aquest transport. Crec que l'objectiu hauria d'esser, com a mínim, el d'invertir el que es recapta per la prestació d'aquest servei, tant en infraestructures com en l'elaboració dels plans integrals d'ordenació dels usos dels ports. Aquí, en el debat a la totalitat de la secció, s'ha reconegut que hi ha una gran pressió sobre els ports i, per tant, és necessària i urgent la redacció del pla integral d'usos dels ports. Per tant, aquest grup d'esmenes fan referència a la necessitat de millorar les instal·lacions portuàries, crec que és inacceptable que no s'inverteixi per part de la nostra comunitat almanco el que es recapta per la prestació d'aquest servei, i no hi valen excuses d'altres administracions o de graus de compliment d'altres administracions perquè és un servei propi d'aquesta comunitat autònoma que presta i recapta via l'impost, les taxes corresponents únicament i exclusivament el Govern d'aquesta comunitat autònoma.

Un altre grup d'esmenes que presentam dins d'aquest subconcepte fa referència a la necessitat d'elaborar els estudis de dinàmica del litoral i d'impacte ambiental lligats al desenvolupament dels ports deportius, molt especialment com a condició prèvia a la concessió d'aquestes concessions, malgrat la redundància, oportunes per a la construcció de ports deportius. Evidentment, és necessari per conèixer els possibles impactes sobre el litoral que pugui crear la construcció de determinats ports deportius. Sobre aquest tema, només voldria dir una cosa, recordar que la diputada del Partit Popular al Congrés dels Diputats, Sra. Cava de Llano, sol·licitava aquest tipus d'estudis previs a la regeneració de platges i, amb molt més motiu, és més necessari que es faci en el cas de la construcció de ports esportius més que en el cas de la regeneració de platges. En qualsevol cas, nosaltres entenem que si pel Partit Popular és una necessitat fer-ho per a la regeneració de platges també creim que no hi ha d'haver cap problema en acceptar, per una raó de coherència, simplement, aquestes esmenes que nosaltres proposam que es faci també per a la construcció o per a la concessió de ports deportius. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el seu portaveu, Sr. Antoni Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, l'esmena 3767, del Grup Mixt, pretén augmentar la transferència en 100 milions als serveis ferroviaris de Mallorca per potenciar aquest mitjà de transport. Nosaltres consideram que la transferència prevista de 570 milions és suficientment important, suposa un notable increment de la quantitat assignada a la Comunitat Autònoma en el decret de la transferència, a més, proposen donar de baixa els 100 milions a la partida d'inversions en carreteres, i aquest criteri nosaltres, com he dit en altres ocasions, no el compartim.

El Grup Nacionalista-PSM proposa també baixes improcedents, encara que no els hi agradi debatre sobre les baixes improcedents, però crec que sí s'ha de xerrar d'aquestes baixes, que afecten a crèdits per despeses de funcionament de la conselleria (...) les actuacions que proposen, en molts de casos, com a afavorir l'accés deis minusvàlids al transport públic etc., ja compten amb suficients disposicions del conseller tendents al seu foment.

El Grup Parlamentari Socialista proposa, esmena 3440, que es transfereixi la gestió i inversió ferroviària al Consell Insular de Mallorca. Aquest és un tema que s'ha tractat moltes vegades en aquest parlament, sobre el que s'ha pronunciat recentment la comissió tècnica interinsular, en relació a la transferència o no de la competència al Consell. El criteri del nostre grup és que no s'ha de produir aquesta transferència. Sobre els programes d'ordenació del litoral i de gestió de les instal·lacions portuàries, el Grup Socialista proposa actuacions que nosaltres entenem que no són competència de la Comunitat Autònoma, l'elaboració d'estudis de dinàmica de litoral i d'impacte ambiental lligats al desenvolupament de ports esportius correspon, com saben, als promotors d'aquests ports esportius. És una documentació que han d'aportar per desenvolupar els projectes i nosaltres entenem que no seria correcta que amb doblers públics es financin a priori projectes que obligatòriament ha de fer la iniciativa privada. Per altra banda, els estudis de dinàmica del litoral, en el cas que plantegen a una esmena a la platja de Muro, és competència de la Direcció General de Costes, en aquest sentit, tampoc donarem suport a aquestes esmenes.

Altres esmenes suposen afectació de partides i quantitats a projectes concrets i determinats. En aquest sentit, nosaltres mantenim que l'afectació sempre suposa una certa dificultat de gestió i també suposa prioritzar d'una forma rígida que permet poc marge de maniobra per a la gestió de determinades partides. A més, en alguns casos proposen baixes que nosaltres també consideram improcedents i que afecten a despeses plurianuals i, per tant, a compromisos ja adquirits que són ineludibles per part de la conselleria o d'altres conselleries que també es veuen afectades. En aquest sentit, i pels motius que acab d'exposar, ens veurem obligats a votar en contra de totes les esmenes que s'han presentat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat número 21 de totalitat, secció 72, organisme autònom, junta d'aigües i empresa Ibasan. Hi ha presentades dues esmenes a la totalitat de cadascun d'aquests dos organismes, per part del Grup Parlamentari Socialista, nùms. 3445 i 3527. Per fer la defensa de les mateixes, té la paraula la seva portaveu, la Sra. Joana Maria Barceló.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Essent l'aigua un element essencial per a la població, essent, encara, un recurs escàs a les nostres illes, un recurs on els conceptes de quantitat i qualitat encara van fortament lligats, els pressupostos presentats per la conselleria, pel Govern, fruit d'una política d'improvisació i de disbauxa en el creixement, amb problemes reals que s'han de resoldre perquè des de l'administració s'ha de garantir el subministrament de l'aigua i, per tant, aquest subministrament es torna un dret consolidat que l'administració ha de resoldre i seguir ajudant, evidentment, aquests pressupostos, i aquí el nostre desacord, continuen consolidant, mitjançant aquests recursos econòmics, una política d'aigua, creim, totalment equivocada. Entenem que els marges de funcionament i de decisió són estrets quan s'han de resoldre problemes reals, immediats, creats en el transcurs del temps i, per tant, s'ha de donar sortida a les demandes de subministrament. Però és totalment equívoc continuar amb el plantejament de solucionar els problemes quan arribin, quan siguem en el ball ja ballarem. Amb el problema de l'aigua hem vist que la manca d'aquest recurs aquest estiu, els costos econòmics que açò ens ha provocat, no només als ciutadans de les poblacions afectades sinó també a l'administració, als recursos públics que són de tots, no es poden mantenir. Per tant, és necessari donar un tomb a la política d'aigua, donar un tomb també a la política de creixement de disbauxa, al creixement que ha consolidat tot aquest tipus de problemes que ara s'han de resoldre, sempre les urgències, per tant, és necessari canviar. Per canviar és necessari, entre altres opcions optar decididament per a la reutilització de l'aigua depurada.

També un anunciat on tots els partits polítics coincidíem però que a l'hora d'aplicar-ho a la pràctica, mitjançant un pressupost, el Grup Socialista amb el grup del Govern discrepa. Discrepam perquè el Govern de la Comunitat Autònoma de les nostres illes, avui per avui, amb una despesa feta en matèria de depuradores important no podem encara fer cap tipus de reutilització d'aigües residuals. No tenim, per no tenir, ni les garanties analítiques que les depuradores de la nostra comunitat funcionin. Açò no és una qüestió que diguem aquí per dir, és una qüestió que diu un estudi pagat pel Govern de la Comunitat Autònoma anomenat "Criteris d'avaluació de projectes de reutilització d'aigües residuals", acabat i lliurat el mes de desembre del 1994. En aquest voluminós estudi, el principal problema que trobaren els que l'havien de fer és que no podien qualificar les garanties i la qualitat de les aigües depurades perquè no existien suficients dades. No hi havia dades en matèries concretes com sòlids en suspensió coliformes, o altres com DBO, no hi havia suficients analítiques en tot el Govern de la Comunitat Autònoma com per dir que en un marge de temps aquesta depuradora funcionava correctament, perquè són

paràmetres que, hem de recordar, el Govern de la Comunitat Autònoma va posar com exigència de control de les depuradores. Per tant, ens trobam que tota una inversió feta, tota una inversió que ens ha costat, als ciutadans d'aquesta comunitat, recursos econòmics, ens trobam que ens serveix de poc. Hem invertit, només Ibasan, 16.500 milions, deia el conseller, però amb un cost real, comptant despeses financeres, de 25.500 milions de pessetes, préstecs a llarg i a curt termini, perquè també hem de pagar els préstecs a curt termini. I no tenim garanties. Hem complert amb els papers, però no hem complert amb la solució dels problemes i continuam igual. L'Ibasan, per enguany, té ingressos superiors als ingressos que tenia l'any passat, augmenten les transferències corrents per al seu funcionament, la pujada de l'IPC, augmenten les aportacions a l'Ibasan per al manteniment de les depuradores, augmenten les compensacions a l'Ibasan per a la construcció de depuradores, però a l'Ibasan les inversions disminueixen, de 2.600 milions invertits l'any passat, enguany només inverteixen 1.500. A més a més, pugen les despeses financeres de 1.400 a 1.600 milions.

És a dir, que amb un augment d'ingressos, amb una disminució d'inversions de 1.000 milions de persones, augmenten les despeses financeres i així estam. Mentre el Govern paga el deute de l'Ibasan, deute creat, ho hem de dir, no només per la construcció de les depuradores sinó també per una mala gestió de tot el que és aquesta empresa pública, per una manca de control d'una despesa totalment injustificada, recordem qüestions com les que va resoldre l'actual conseller d'Obres Públiques respecte a l'estalvi que va poder realitzar amb el manteniment de les depuradores, abans no existia, les despeses dels enginyers en les direccions d'obres, també les hem de recordar, (...), o bé les complementàries a les obres de les depuradores, moltes vegades totalment injustificades. Alhora que el Govern va pagant el deute de l'Ibasan, alhora que l'Ibasan no té el rigor comptable necessari, de fet el temps i les actuacions del Conseller d'Obres Públiques ens han anat donant la raó, alhora el Govern manté un deute amb els ajuntaments, un deute amb els ajuntaments per depuradores noves, per indemnitzacions de les obres acabades, per compensacions de plantes depurades anteriors a l'entrada en vigor del cànon de sanejament, per una quantitat de, com a mínim, 4.571 milions de pessetes. Deutes que es mantenen amb els ajuntaments d'una manera voluntària, quin remei, si no és així no cobrem, per tant, és una altra de les maneres que aclareix les pautes d'actuació del que deia el president del Govern de la Comunitat Autònoma de gran col·laboració institucional amb els ajuntaments, on els ajuntaments, al pas que anem, en matèries d'obres públiques com les depuradores en aquest cas, van a càrrec de carregar el deute a aquestes institucions, (...) la cooperació institucional d'aquest govern. L'Ibasan, amb els nombres que es fan, amb la despesa que està realitzant, amb la manca de control de les depuradores de les que és titular, és un perill públic. L'Ibasan és un pou sense fons en el seu funcionament i, per tant, creim que és necessari suprimir l'Ibasan, encara que açò ens suposi, a partir de l'aprovació d'aquest pressupost, suprimir l'Ibasan. L'única manera ... , sí, i ho repetiré perquè està malgastant els recursos econòmics d'aquesta comunitat, els està malgastant, o no és un malgasto, i ho ha reconegut el conseller d'Obres Públiques, quan es varen pagar en tres anys més de 300 milions en direcció d'obres? No hi ha tècnics? Pagam prou tècnics de l'Ibasan, quina feina feien? (...) d'altres administracions, 300 milions en tres anys, una despesa que des del moment que es denuncia s'ha reduït, a partir

d'ara ho fan els tècnics. Quan s'estalvien 300 milions en manteniment de depuradores, què implica? Que abans es malgastaven? Ha d'esser així (...) els recursos de l'Ibasan. Com justifiquen que depuradores hagin duplicat el seu pressupost inicial? No saben fer projectes?

L'Ibasan no funciona, però a més d'aquest descontrol de l'Ibasan, i de la sol·licitud de la seva supressió, per resoldre el problema de l'aigua, per avançar en la reutilització, que és una de les pautes en l'aprofitament dels recursos com el de l'aigua, evidentment, hi ha altres mesures lligades a presentar o justificar una esmena a la totalitat de la política d'aigua del Govern. És l'opció per l'estalvi, quan prioritzam el control i l'estalvi d'aigua en activitats concretes que creim que s'haurien de fer, com els comptadors a tots els pous, i no només a alguns, registre públic de concessions en dades de titularitat, ús, quantitat i qualitat, mesures d'estalvi d'aigua, urgents, prioritàries, que no tenen temps d'aplicar-se quan s'hagin acabat d'encarregar estudis darrera estudis que l'únic que fan és justificar que no estan actuant sinó deixant passar el temps. Evidentment, els recursos econòmics i (...) als ajuntaments, és fàcil tirar endavant una política d'aigua, però és difícil fer una política d'aigües correcta, al preu just pels ciutadans, per tant, creim que ha d'optar per l'estalvi, ha d'optar per la reutilització i per açò, d'entrada, l'Ibasan és una dificultat. Creim que és una greu dificultat que s'hauria de resoldre amb la seva supressió. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Reus, s'obri torn incidental.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. En temes d'aigua, hem de dir que el Govern balear fa un esforç d'inversió important. El pressupost d'enguany, respecte al de l'any passat, puja un 15'64%. En aquest sentit, hem de recordar que en matèries com, per exemple, sanejament el Govern balear invertirà la xifra, per al 96, de 5.700 milions de pessetes, això significa 2.000 milions més de pessetes per damunt el rendiment del cànon. És a dir, hi ha un esforç de recursos distints deis que es creen per finançar la depuració que avui en dia el Govern aplica a aquesta qüestió. En temes de bastiment i infraestructura, les xifres són més reduïdes. Estam parlant d'un conjunt de 1.900 milions de pessetes, però recordem que hem tengut la gran sort i l'avantatge de comptar amb la cooperació del Govern central. Amb el Govern central (...) no hi ha cap tipus de discrepàncies quant a línia d'actuació. Estam amb mesures d'ordre que realment ens possibiliten dir que en aquest moment a Eivissa capital no hi ha problemes d'aigua, que a Formentera no hi ha cap problema d'aigua, a Sant Antoni i a Sant Josep, a partir del mes de febrer, no hi haurà cap tipus de dificultat, i que a Badia de Palma, avui en dia, l'aigua és de màxima qualitat. Hem cobert les demandes del 67% de població balear que es (...) per una mala qualitat de l'aigua. Jo pens que una tasca de dos anys, en aquest sentit, té ja un fruit molt a la vista i hem de recordar que hi ha hagut un nivell d'inversió substantiu molt important com, per exemple, 2.400 milions de pessetes en una planta a Eivissa, 1.500 milions de pessetes a l'operació de Llubi, 1.500 milions de pessetes a Sant Antoni a l'illa d'Eivissa, 700 milions de pessetes d'obres portuàries de (...), 700 milions de pessetes a una planta potabilitzadora a Formentera, i aquesta setmana, o la pròxima, si el compromís que (...) és cert, s'adjudiquen dues obres essencials: la Costera amb un import al voltant de 7.000 milions de pessetes, i amb una aportació mitja amb anys normals de 5-6 hectòmetres, i la planta (...) de Badia de Palma, amb una inversió al voltant dels 7.000 milions de pessetes, que pot aportar uns 15 hectòmetres a la xarxa de Palma, és a dir, un terç del consum.

Per altra banda, també, hem de pensar en inversions com la planta de Son Tugores, inversions a Fornalutx, a Pollença, Calvià, etc., per un import de 2.500 milions de pessetes. Ens queden 4.000 milions de pessetes per acabar el Pla de depuració a les Balears, 4.000 milions de pessetes. I això és una tasca a assumir en un termini de dos anys a partir d'ara, abans eren 3.000 i n'hem posat 1.000 més perquè el Govern balear ha decidit finançar en solitari la Planta de Maó-Es Castell. Consideram que el Govern central ha manifestat un interès des de fa dos anys en poder finançar aquesta planta, però els fets han demostrat que fins ara ha estat impossible, com a Govern ja ha llançat aquesta obra d'infraestructura i els doblers que puguin venir de Madrid seran benvinguts. El que passa és que a aquestes altures començam a desconfiar que sigui una autèntica realitat.

També és molt important recordar que tenim un nivell de recursos assignats via fondo de cohesió i aportació estatal, que pugen 8.200 milions de pessetes, per fer les millores de Palma 1, Palma 2, Lluçmajor i Calvià. També pensam una inversió de 750 milions de pessetes amb alces d'aigua de llacunatge del Pla de Sant Jordi, un terciari, recordem els 300 milions anuals que feim d'aportació als consells insulars per temes de sanejament i (...) més la suma de 130 milions anuals en manteniment de torrents, 250 d'inversió nova en torrents i els 3.000 milions convinguts amb l'Estat per fer torrents. En conjunt estam parlant d'una xifra de despesa en marxa de 39.780 milions de pessetes. Això significa que el dia que estigui aprovat el pla regulador de proveïment, o pla hidrològic, a les Balears només quedaran dues obres importants per fer que són el Madrà solleric i el tema d'Ufanès. Dins un debat obert (...), perquè dins el mes de gener-febrier quedaran aprovades les directrius i a continuació entre en fase de programació el propi pla, tenim un poc (...) que el bastiment de les Balears està ja avui en dia suportat per inversió pública molt important, molt substantiva, per això la solució final està anticipada perquè no hi ha incògnites només queden per fer dues grans regulacions d'aigua, la resta està abordat. Recordin, per favor, que els problemes greus de bastiment d'aigua a les Balears, que es concretaven a Badia de Palma, Pitiüses en conjunt, avui en dia està resolt, a alguns llocs amb solucions definitives i a altres bandes amb solucions temporals.

Quant a sanejament, el Govern balear no té deutes amb els ajuntaments. El Govern balear amb els ajuntaments té dos tipus de relacions, una cosa és pagar un deute que no és deute sinó retornar als ajuntaments una inversió que varen fer, i una altra cosa és finançar ajuntaments per inversions noves que fan. Respecte aquella inversió que varen fer els ajuntaments abans de l'aplicació x d'un decret aquí determinat, el Govern balear fa un retorn d'una xifra a discutir, aquí sempre hi ha una discussió, en 10 anys. Respecta a plantes, com per exemple a Inca, Manacor, que les fa l'ajuntament i les financia el Govern balear, anam pagant a l'ajuntament els doblers que facin falta per cobrir el préstec que hagi finançat aquesta obra. L'Ibasan, aquest pou horrorós, senyora diputada, serveix en aquests moments de model a les regions que no tenen un cànon, no tenen una empresa pública, perquè, què s'ha fet amb l'Ibasan? S'ha fet una inversió productiva, afectant un ingrés, i fent amb rapidesa una inversió que ha significat tenir, ara en producció, 52 plantes depuradores que amb la taxa d'inversió anual de l'Ibasan ha baixat, i tant de bo baixi del tot, l'Ibasan en un espai de 2 o 3 anys no farà més inversió, farà manteniment de plantes. Recordem que avui en dia el conjuntament de despeses de sanejament pugen 2.000 milions per damunt del rendiment del (...) cànon. (...) l'Ibasan deu 16.796 milions de pessetes, que extrapolant el repagament de deute puja 26.000 milions de pessetes, això dit d'aquesta forma, pareix que és un delictes, però això no és res més que una tècnica de gestió per fer amb rapidesa d'inversió productiva. Avui en dia nosaltres tenim, en 4 o 5 anys, el que no té ningú a Espanya exceptuant Madrid, València i, un poc, Catalunya. I ens utilitzen a nosaltres des de Brussel·les com a regió pilot.

Vostè du una curolla molt antiga amb el tema de la qualitat de les aigües residuals. Això és un tema que vostè de forma recurrent ho treu, joestic francament despistat amb això, perquè tenim el convenciment que hi ha unes analítiques clares, ben definides, hi ha un doble control i, en aquest sentit, exceptuant l'aplicació d'un decret del mes de juny, quant a controls (...) estam complimentant totes els paràmetres, llavors cada vegada que vostè fa aquesta reclamació, la fa en comissió, al plenari de la cambra, nosaltres quedam un poquet estranyats. Una vegada vostè va demanar informació i vàrem aportar tot un dossier amb analítiques. Vostè deu esser una gran especialista en química, no ho sé, però estam un poc despistats amb aquest tema, per ventura ens podrà orientar i ens podrà dir "Tomeu, feis això malament", perquè nosaltres les analítiques les feim per duplicat. Del pla de depuració l'important seria que acabàs el més aviat possible de manera que Balears hagi complit la directiva d'una forma total en un període de 3 anys. Jo compt amb l'esforç del Govern central per complir els seus compromisos adquirits a efectes de finançar la millora del Palma 1, Palma 2, Lluçmajor i Calvià. Respecte a Maó-Es Castell és una llàstima, és una dificultat, que al cap de dos anys que el ministre Sr. Borrell, la Sra. Arbona, secretària d'estat de mediambient, el Sr. Gil, director general (...) hagin anat a Menorca (...) aquesta planta, divendres passat anàssim a Madrid el batlle de Maó, la batlessa d'Es Castell i ens diguessin, com a solució per finançar aquesta planta, que jo agafés dels doblers que tenc assignats per finançar altres plantes, romanents per finançar Maó-Es Castell. És a dir, inicialment no volen posar més doblers. No esperam més, no volem entrar en debats polítics ni fer res més. Ja hem acordat (...) aquesta inversió i el pressupost de l'Ibasan, xifrant en x pessetes, enguany es multiplica amb una xifra n a efectes de finançar la inversió de Maó. Jo estaria un poc avergonyit, com a grup, en el sentit que quan s'ha creat tantes vegades una expectativa a una illa, quant tantes vegades hi ha hagut un maltracte a aquest govern, perquè han fet reunions i el Govern ho ha sabut després, visites a Menorca que nosaltres hem estat convidats un dia per l'altre per explicar un projecte magnífic, que al final no hi hagi res de res, això fa un poquet de vergonya.

Vostè també ha d'entendre que el Govern central ha fet una lectura del cànon de sanejament que és lesiva per nosaltres. Regions com Balears, Madrid, Catalunya, València, que hem fet molta inversió productiva finançada amb un tribut propi, resulta que ara podem tenir menys aportació de recursos estatals i comunitaris que el conjunt de regions que no han fet res mai. Això en principi és injust, i és una regla que desincentiva a qualsevol administració (...).

Res més que això, Sra. Diputada. Tenc interès que vostè m'expliqui el problema que veu en analítiques i control, perquè nosaltres tenim curiositat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

Torn de replica, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, intentaré explicar-li, Sr. Reus.

Però, en primer lloc, voldria assenyalar diverses qüestions respecte a l'Ibasan. L'Ibasan, evidentment, subsisteix, nosaltres creim i mantenim que hi ha hagut una mala gestió en la despesa de l'Ibasan des de la seva pròpia constitució. Vostè ho ha intentat arreglar, també ho he assenyalat, quan ha bloquejat d'alguna manera a partir de l'any passat la contracció de nous enginyers o bé quan s'ha revisat el manteniment de les depuradores. Això li hem reconegut, però des del seu inici l'Ibasan ha tengut una deficient gestió que ens ha suposat uns costos greus. Vull deixar constància de dues qüestions que diuen els pressupostos, que la inversió nova que enguany farà l'Ibasan és de 1.500 milions de pessetes, i que el deute de l'Ibasan sobre una inversió de 16.500 milions de pessetes que assenyalava el conseller en la seva compareixença, assenyalar la darrera auditoria feta a l'Ibasan de l'any 1994 que estableix que durant els pròxims 14 anys l'Ibasan haurà de fer, entre devolució de capital i interessos aproximadament 25.893 milions de pessetes. Senzillament perquè es deixi constància a qualque lloc, i això ho diu una auditoria, quin és el deute i quina és la hipoteca que suposa Ibasan respecte a l'obra feta. Per tant, supòs que a les xifres de l'auditoria es tendran en compte o (...), 25.893 milions per executar unes obres valorades en 16.500 milions de pessetes.

Quin és el resultat de tota aquesta inversió a nivell del control analític que nosaltres reclamam? El problema és el fet següent: el Govern de la Comunitat Autònoma treu un decret de control analític de les depuradores per avaluar la qualitat de l'aigua depurada, i ho fa agafant una directiva europea que està fonamentada en uns estudis (...) no sé que és diu, una qüestió així, s'agafen exactament quins són els paràmetres químics i quina és l'analítica química que ha de garantir el funcionament d'una depuradora. Però el Govern oblidà transcriure els annexos de control, per solucionar aquest problema està registrada en el parlament una proposició no de llei per corregir aquesta deficiència que nosaltres hem anat reiteradament denunciant. És a dir, no sabem, o el Govern no es compromet com ho fa la directiva, el nombre d'analítiques que s'han de fer de cadascun dels paràmetres segons el volum d'aigua depurada per aquesta depuradora, és a dir, segons la capacitat i, quan es trobin certes mostres que no són correctes, el nombre de mostres que s'han de fer. La directiva va establir tot un sistema de control amb uns annexes que no figuren en el decret agafat pel Govern. Això va ésser objecte de polèmica amb l'anterior conseller d'Obres Públiques quan va treure el decret, ens va dir concretament que el motiu era que si s'aplicava el decret d'una manera automàtica podríem tancar perquè la immensa majoria de les depuradores de Balears no ho complien, per tant, s'havia obviat, i això ho trobarà en els primers diaris de sessions que hi ha en aquest parlament de la conselleria d'obres públiques, i ja se revisaria. Creim que s'ha de revisar donat el volum inversor que s'ha fet i perquè començam a parlar d'una manera important de reutilització d'aigües depurades i perquè això sigui possible i

positiu algú ha de donar garanties que aquestes aigües són bones per regar o per infiltrar-se.

El Govern, sigui quina sigui la conselleria, ha de garantir que les depuradores funcionin. El nostre drama comença, de fet tenc molta informació de la Junta d'Aigües i de l'Ibasan sobre moltes de les depuradores de la Comunitat Autònoma, moltíssimes, però totes es confirma el fet que el nombre d'analítiques, de totes, és insuficient en teoria en relació a la directiva (...), i això es confirma quan el Govern de la Comunitat Autònoma contracta aquest estudi sobre la reutilització de les aigües depurades, un estudi important perquè s'estudien 36 depuradores a la nostra comunitat, es fa una anàlisi exhaustiva d'aquestes depuradores i, fins i tot, de la capacitat de fertilització d'aigües, d'infiltració, etc., és a dir, un estudi correcte i ample però que planteja un problema greu d'entrada que és que d'alguns determinats paràmetres no hi ha suficients dades analítiques. Per què?, perquè una persona si ha de fer una avaluació seriosa d'una depuradora no pot dir amb tres analítiques a l'any que aquesta depuradora funciona correctament, a més, quan de les tres analítiques dues són incorrectes. No sé si m'entén. Es tracta que no hi ha la suficient analítica sobre les depuradores que tenim com perquè algú garanteixi quines millores necessita una depuradora, perquè a un moment determinat haurem de començar a treballar en terciari o a millorar el rendiment d'aquestes depuradores. Concretament, tres dels paràmetres que el Govern de la Comunitat Autònoma posa en el seu decret que és necessari controlar no existeixen, moltes depuradores no tenen cap tipus d'analítica al respecte. Per exemple, de coliformes, només 12 de les 36 plantes estudiades "*presentan más de dos registros del contenido en coliformes*", és a dir, 12 de les 36 plantes només tenen uns paràmetres suficientment quantificats per dir que és correcte. I els coliformes, com sap el conseller de Sanitat, o utilitzar aigua sense reduir el nombre de coliformes, vertaderament pot ésser un problema sanitari relativament important. Per tant, creim que és necessari augmentar, és urgent augmentar, tot el que fa referència a aquest control analític de l'Ibasan, perquè sinó ens trobam amb aquesta realitat damunt la taula, una empresa amb un nivell d'inversió fet, amb un cost financer excessiu i a l'hora no veim el rendiment del que ha estat aquesta feina feta.

Per això creim que la política en depuració ha de donar un tomb, hem de millorar el rendiment de les nostres depuradores, hem de saber el que tenim i, a partir d'aquí, el que podem fer, igual que en política d'aigües. Jo entenc que a moments determinats, i crec que el Govern de l'Estat també ho ha entès així, s'han hagut de fer inversions importants per solucionar problemes de manca de subministrament d'aigua, però no sempre podem estar pendents que l'Estat vengui a solucionar els problemes de manca de previsió en política d'aigua. També nosaltres hem de ser capaces de fer les nostres pròpies previsions i treballar no només en reutilització sinó també en estalvi, a partir d'aquí, el nostre desacord i creim que al marge de tenir la responsabilitat de solucionar els problemes de subministrament a un moment determinat, que s'ha de fer i des de l'Estat (...) creim que és necessari treballar més les previsions, el control i (...) dels recursos. Bàsicament, creim que s'ha d'anar per aquí i no podem esperar tenir altres coses fetes per començar aquestes, és urgent que es facin i aquesta línia és com pensa treballar en el si d'una comissió d'estudi que hi ha constituïda i podem treure resultats profitosos. Això és tot, sobretot el problema de l'Ibasan que ens preocupa i, en tot cas,

hi ha una iniciativa presentada en el sentit de juntar tots els annexos que queden clars a les directives europees. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per tancar aquesta qüestió incidental, té la paraula el Conseller d'Obres Públiques, Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu . Reus i Beltran):

Sr. President, senyora diputada. Molt breument, només vull dir que així com, per exemple, en temes de carreteres passo pena i en passaré molta, en temes d'aigua crec que hem avançat molt. I molt significa pensar que on hi havia problemes greus han passat dos anys, un anys i mig o mesos i la gent ja no té un record. Avui en dia aquests problemes ja no hi són, gràcies a Deu. En sanejament, sincerament, utilitzen a Balears com a regió model. Quan des del Parlament balear es critica aquesta qüestió, jo em faig creus perquè el mateix Govern central sempre diu "*modelo balear, una empresa que financia con rapidez inversión productiva, el mejor sistema de gestión es este, etc.*". Tenc un problema que el rendiment del cànon no cobrirà el repagament del deute. A partir d'aquí, estam jugant en solucions financeres que ja estan aplicades, el que hem fet és diversificar deute, hem jugat amb fórmules (...), i estam intentant, en certa forma, ajustar-nos el màxim possible a previsions. El rendiment del cànon no basta ara i no bastarà en el futur. Anam a uns anys de tensió financera molt importants, l'any 2002-2003. Vénen moments suficients com per (...) revisió de cànon o altres polítiques d'ingressos. Però, per favor, un tema on avui en dia, el Govern balear pot presumir de fer política ambiental via depuració, no ho compliquin amb problemes de situació financera que ve donada per una inversió clara i ben definida, on tot s'ha fet amb criteris tècnics i correctes, les desviacions de cost per plantes depuradores no són significatives considerant els paràmetres d'obra pública, avui en dia, podem considerar que el gran problema d'aigua depurada està resolt a les Balears.

Terciaris, és una qüestió que s'ha d'abordar amb una vessant multisectorial. Els terciaris impliquen una visió agrària molt determinada de l'aigua depurada. Vostès pensin que donar solució terciari és una inversió de 14.000 milions de pessetes. Jo no m'atreveix a fer una política de processos de millora, (...) de distribució i pagament d'impulsions per dur aigua depurada a zones de regadiu, sense que sigui ben clar i ben segur que la pagesia (...) i de futur obligada a regar amb aquesta aigua. Són inversions molt serioses. Quant a la qualitat de l'aigua, jo, Sra. Diputada, li faig una promesa: estudiaré aquest tema en profunditat perquè veig que vostè ha documentat molt bé aquesta intervenció. Tenim el convenciment que anam a doble analítica, tenim el convenciment que dins plantes amb un físic químic el nivell d'oscil·lació de paràmetres ha d'esser molt baix, i per això pensam que treballam amb paràmetres màxims de seguretat. Mai hem tengut un problema real quant a contaminació, etc. No obstant, com que la veig amb aquest interès miraré d'estudiar aquesta qüestió per donar-li una informació complida. Moltes gràcies per tot.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar posició per part dels diferents grups, per part del Grup Mixt?, per part del Grup d'Esquerra Unida?, per part del Grup PSM?, per part del Grup Popular? Sr. Juaneda, té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres compartim, amb tots els seus extrems, la política del Govern en aquesta matèria i, per tant, no incidirem massa més amb arguments que s'han repetit molt en aquesta cambra a altres debats i és insistir sempre amb les mateixes qüestions i no arribarem enlloc si seguim discutint. Nosaltres mantenim els arguments que hem manifestat en altres ocasions, donam suport a la política del Govern, en aquest sentit, i votarem en contra de l'esmena a la totalitat de la secció corresponent a la Junta d'Aigües i, per tant, també a l'esmena que planteja la supressió de l'empresa Ibasan perquè nosaltres estam convençuts que açò és una bona política i un bon mecanisme de gestió d'aquesta política. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat número 22 de globalitat, agrupació de la resta de les esmenes corresponents al debat de la secció 72, és a dir, debat 21. Hi ha esmenes presentades per part del Grup Parlamentari Mixt, per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM i del Grup Parlamentari Socialista.

Per part del Grup Parlamentari Mixt, es manté l'esmena però no es defensa. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARÚBIAS:

Gràcies, Sr. President. Les quatre esmenes agrupades en aquesta secció 72 tenen una mateixa finalitat, el foment de les mesures d'estalvi i reutilització dels recursos hídrics. Donarem suport, no cal dir-ho, a la proposta del Grup Socialista a la totalitat, perquè és coneguda la postura del nostre grup sobre aquest tema, i una discrepància profunda en la política d'aigües del Govern. Ja ens va comentar el Sr. President de la Comunitat Autònoma, l'Hble. Sr. Soler, que l'aigua no és un factor limitatiu del creixement, ni aquí ni enlloc, que avui hi ha tecnologies que el fan un recurs ampliable i, per tant, no és un problema o és un simple problema tècnic i de climatologia, afegeix el pressupost per acabar-ho de compondre. Això sí, requereix com a mínim despeses de mils de milions de pessetes, un emperò que no sembla desanimar al PP, que tampoc el considera un factor limitatiu com no ho és el cost energètic que totes aquestes tecnologies impliquen. És difícil trobar mai algun factor que el PP, o el Grup Popular, admeti com a limitatiu. Fidels a aquesta concepció, els pressupostos que ens presenten tants sols afronten el problema des de la postura d'incrementar l'oferta de l'aigua en base a desalinitzadores, transvasament i vaixells. Evidentment, no reproduïrem els arguments que són propis de la totalitat i que ens distancien, tant sols en dos blocs de mesures, són mesures d'estalvi, proposam la participació del Govern per incentivar la substitució dels comptadors col·lectius per individuals i una quantitat, 100 milions de pessetes, per col·laborar amb els ajuntaments que estiguin disposats a reparar les xarxes de distribució d'aigua.

El segon bloc fa referència, com deia, a la depuració terciària, a la reutilització, la gran oblidada d'aquests pressupostos. Periòdicament va sortint aquesta xifra miraculosa, ha tornat a sortir avui, dels 14.000 milions de pessetes, (...) un pla de reutilització de recursos hidràulics que com a mínim té aquesta xifra no té gaire cosa més, però no les veim pressupostats. Fins i tot, ens anunciaren que la política de depuració terciària no seria rellevant, no seria important, fins l'any 2002. Em sembla que s'estableixen unes prioritats errònies, en tot cas no coincidents amb les del nostre grup. Cosa que no ens pot estranyar atesa la discrepància de fons en el plantejament del problema. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la defensa de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista dins el debat 22, amb els números següents: 3626, 3627, 3449, 3451, 3447, 3448, 3450, 3455, 3461, 3462, 3452, 3625, 3454, 3456, 3457, 3458, 3463, 3460, 3459 i 3453. Per defensar aquestes esmenes té la paraula la seva portaveu, Sra. Joana Maria Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Aquestes esmenes les podríem agrupar en diferents blocs. Si en el primer plantejam la supressió de l'Ibasan, evidentment, havíem de plantejar com pensam que aquestes funcions de l'Ibasan s'haurien d'executar. Creim que la manera més clara i més neta d'executar tot el problema del sanejament d'aigües és a partir dels ajuntaments, per tant, donar als ajuntaments la transferència del sanejament de l'aigua. Creim que seria una manera més rendible, per a tots els ciutadans de les Illes Balears, no haver de finançar el que queda de mala despesa d'aquest institut, de fet no s'ha replicat en qüestions puntuals que així era. Respecte a sanejament, assenyalar que encara que no se li vulgui dir deute, se li digui convenis o indemnitzacions, respecte als ajuntaments, m'agradaria saber si vertaderament el Govern de la Comunitat Autònoma estaria disposat, als ajuntaments que tenguessin dificultats financeres i que així ho sol·licitessin, a fer l'avanç d'aquestes compensacions o indemnitzacions per obres d'estacions depuradores ja fetes.

L'altre, un munt d'esmenes referides a totes les qüestions puntuals en matèria de depuració d'aigües i també qüestions puntuals en matèria d'estalvi d'aigua, des de comptadors en els pous, campanyes d'estalvi, finançar nous sistemes de regadiu més d'acord amb el consum d'aigua d'una manera racional, tota una sèrie de mesures específiques i concretes que hem debatut aquí al llarg de prou debats de política hidràulica, que són necessàries fer. És necessari que el Govern de la Comunitat Autònoma se plantegi, com a activitat fonamental, el coneixement dels recursos i el control dels recursos hídrics.

En darrer lloc, definir o traspassar als consells insulars tot el programa d'infraestructura hidràulica. Creim que els consells insulars, que tenen la competència d'urbanisme, són les institucions més adequades per mantenir els controls de les existències dels seus recursos i per gestionar d'una manera racional lligant ordenació del territori amb recursos hidràulics. Creim que és l'única manera d'avançar i que en el futur no hipotequem un recurs natural encara escàs, o sinó és escàs sí que és fa hipotecant els recursos econòmics de generacions futures, i, per tant, és important esser solidari, és important gestionar des de les institucions que, de manera més clara i més coordinada, creixement i aigua poden tirar endavant. Creim que són unes mesures molt assenyades i correctes que tenen l'objectiu de subministrar aigua a un cost més barat per als ciutadans, de subministrar aigua de qualitat als ciutadans i de plantejar un sanejament des de les institucions, que són els ajuntaments, a un cost inferior del que fa l'Ibasan. Aquestes són, en definitiva, les esmenes que han justificat les argumentacions a l'esmena a la totalitat de la Junta d'Aigües en els tres programes de sanejament, infraestructures hidràuliques i d'abastiment, i, evidentment, a l'empresa pública Ibasan. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Grups que vulguin fixar la seva posició? Per part del Grup Esquerra Unida? Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Juaneda, té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, les esmenes que presenta el Grup PSM, en alguns casos, plantegen actuacions que nosaltres entenem que són competència dels ajuntaments com és la substitució de comptadors d'aigua col·lectius per comptadors individuals, ho proposen amb l'esmena 3740, o bé la restauració de xarxes distribuïdores d'aigua potable que proposen a l'esmena 3741. Nosaltres entenem que açò són competències municipals que, a més, en aquest darrer cas, la llei atribueix als ajuntaments en caràcter de mínimes. En aquest sentit, no donarem suport a aquestes esmenes.

Pretenen l'afectació de 500 milions de pessetes per a la depuració terciària d'aigües residuals, en aquest cas també ens sembla improcedent des del moment que la programació de les actuacions de l'Ibasa contempla accions de depuració d'aigües residuals a diferents municipis segons les prioritats i les necessitats que es plantegin en cada cas pels propis ajuntaments.

L'esmena 3451, del Grup Socialista, també incideix en la qüestió que acab de fer referència, per tant, valen els mateixos arguments per justificar que no li donarem suport. Un altre grup d'esmenes del Grup Socialista fan referència a la transferència directa als ajuntaments tant dels crèdits pressupostaris per obres, instal·lacions a depuradores, com els destinats a manteniment i conservació de les mateixes, així com l'import previst a la partida 61120, destinada a sanejament. En aquest sentit, nosaltres creim que el règim de funcionament actualment vigent és l'adequat, i aquest assumpte ha estat objecte de debat a aquesta cambra, en cada cas, nosaltres creim que ha quedat suficientment provada demostrada l'eficàcia i la bona gestió que du a terme el Govern en aquesta matèria. Per aquest motiu, nosaltres creim que no seria oportú ara modificar el sistema actual i, per tant, no podem donar suport a aquestes esmenes. En matèria d'abastiment d'aigües el Grup Socialista presenta diverses esmenes d'afectació amb les que proposa la realització de determinats projectes molt concrets. En aquest sentit, hem de dir que l'abastiment d'aigua (...) el du a terme la conselleria a través de l'Ibaga, mitjançant consorcis que es creen amb els ajuntaments afectats i en cada cas se cometen les actuacions que es consideren prioritàries. També proposen, en matèria d'abastiment, amb l'esmena 3452, transferir tot el programa als consells insulars. Nosaltres, en aquest sentit, també creim que el sistema que s'aplica actualment és correcte i existeixen diverses fórmules de col·laboració entre les administracions que són les més adequades per afrontar la problemàtica a nivell global, es constitueixen consorcis i, com he dit abans, hi ha altres línies de col·laboració que nosaltres consideram correctes.

Al programa 5120, d'infraestructura hidràulica, presenten 9 esmenes a les que tampoc podem donar suport per diferents motius. Algunes de les actuacions que proposen, com la creació d'un registre públic de concessions d'aigua o la realització d'un inventari de recursos hidràulics es vénen fent, per part de la conselleria, des de que es va produir la transferència efectiva de la competència. Pel període (...) gestionant amb el Ministeri que es responsabilitzi de la seva realització donat que era competència del Ministeri dur-ho a terme. L'esmena 3458 proposa instar la col·locació de comptadors d'aigua en els pous, en aquest sentit, dir que és una obligació del concessionari que la conselleria, des de que compta amb la competència, ho exigeix als concessionaris de pous. Altres esmenes es refereixen a restauració de xarxes de distribució d'aigua, a realització de campanyes d'estalvi, establiments de noves tecnologies en sistemes de regadiu de baix consum etc., a tots aquests casos tampoc votarem a favor ja sigui perquè no es tracta d'actuacions que corresponen a la conselleria o bé perquè proposen baixes que nosaltres consideram improcedents com la destinada a realitzar campanyes d'estalvi que proposa detreure 50 milions de pessetes de transferències d'empreses públiques a la conselleria. També en matèria d'infraestructura hidràulica proposa que sigui transferit tot el programa als consells insulars, en aquest sentit, les raons exposades anteriorment sobre les matèries de sanejament i proveïment serveixen en aquest cas per explicar la nostra postura contrària.

En definitiva, crec que ha quedat suficientment argumentat el fet que les esmenes dels diferents grups no poden ésser assumides pel Grup Popular i, per tant, votarem en contra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam al debat número 23 de totalitat, secció 18, Conselleria de Seguretat Social. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena 3512. Sr. Damià Pons, té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. Crec que, Sr. President, senyores i senyors diputats, tots agrairem una agrupació d'esmenes i donem la màxima brevetat a aquest debat. Voldríem agrupar l'esmena 3512, de totalitat a la secció 18, Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, l'esmena 3526, de totalitat a la secció 74, organisme autònom servei balear de la salut Serbasa i, finalment, l'esmena 3466, de totalitat a l'empresa pública gestió sanitària de Mallorca Gesma. Si ens donen una mica més de temps dels deu minuts de rigor, podríem resoldre aquestes tres esmenes que d'altra manera significaria allargar el debat, si no hi ha inconvenient.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat, per aquesta petició. Per tant, pel seguiment dels propis diputats d'aquesta cambra, es comunica que a petició del Grup Parlamentari Socialista, l'únic grup que té presentada esmena a la totalitat a la secció 18 i a la vegada esmena a la totalitat a la secció 74, organisme Servei Balear de la Salut i a l'empresa pública Gesma, s'agruparà el debat número 23 a la totalitat a la secció 18 amb el debat número 25 de globalitat i totalitat a la secció 74. Posteriorment, veurem la resta d'esmenes que fan referència a la secció 18 del debat 24. Per tant, Sr. Pons, té vostè la paraula per defensar les esmenes 3512, 3466 i 3536.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. L'anàlisi dels pressuposts de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, del Servei Balear de Salut, Serbasa, i de l'empresa pública Gestió Sanitària de Mallorca relatius a l'any 1996, m'ha recordat que per afrontar la complexa problemàtica de la sanitat, el consum i l'acció social, fan falta, en definitiva, com en altres matèries, tres elements decisius. En primer lloc, és necessària una clara voluntat política que es manifesti a través de programes d'actuació sòlids, coherents i viables, segon, uns recursos humans i materials, dels quals aquests pressuposts per l'any 96 són una mostra, i en tercer lloc, i d'aquests ens oblidam ben sovint, una actuació sostenguda al llarg del temps. Hem de recordar que des de l'any 1983, entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia, han passat més de dotze anys. Per tant, la dreta que ha governat, que segueix governant aquesta comunitat autònoma, ha tengut temps de desplegar en matèria de sanitat, consum i acció social una política sostenguda al llarg del temps. Hi ha hagut dos presidents, abans el Sr. Gabriel Cañellas i avui el Sr. Cristòfol Soler, hi ha hagut dos consellers, abans el Sr. Gabriel Oliver i ara el Sr. Bartomeu Cabrer, però sempre el mateix partit ha tengut aquesta responsabilitat de governar i ha governat dins aquesta àrea concreta de sanitat, de consum, d'acció social. Per tant, se pot fer un balanç i veure si anam bé i si pel 96 tenim unes actuacions que permetin afrontar i resoldre fins allà on sigui possible la problemàtica d'aquestes àrees. Són, permeti'm la broma encara que no sigui dia 28, els pressuposts número 13 de la Comunitat Autònoma. Són uns pressuposts que, per tant, tenen un número una miqueta de mal auguri, però, la veritat, esper tocar la fusta corresponent, senyores diputades i senyors diputats, jo crec que el mal d'auguris no deriven precisament del número 13 sinó dels altres números que té el pressupost d'aquesta conselleria, de Serbasa i de la gestió sanitària de Mallorca.

En definitiva, jo crec que hem de tenir clar que sense fonaments sòlids mai podrem edificar ni en matèria de sanitat, ni de consum, ni d'acció social, ni de res, una política realment sòlida. Jo crec que en aquest edifici que se pot intentar edificar amb aquesta matèria, o que s'hauria d'edificar, els fonaments tenen dues debilitats estructurals que són molt difícils d'afrontar. Primera, ens falta, sobretot en matèria d'acció social, una definició competencial clara i precisa. Segona, ens falta un finançament suficient. Jo sé, Sr. Conseller, que, si me permet, el camp de batalla en el qual vostè se mou té un centre i dues ales (...) molt distints. Un flanc fort que és el franc hospitalari, sanitari, dins el qual vostè se mou com un peix dins l'aigua, es mou il·lusionat, me'n parla contínuament quan ens topam pel carrer o quan ens topam pels corredors, me vol convèncer de les virtuts de la concertació, me diu que parli amb la ministra, que parli amb altres socialistes que han (...) aquestes experiències..., això és la seva jugueta, aquí se troba bé. Hi ha un centre més difús, més neutre, és el consum, allà on la normativa europea ens empeny, i la normativa de caràcter general, i la que vostès impulsen, topa amb una cultura d'higiene, una cultura de consum, etc. que és molt difícil. Vostè i jo hem parlat llargament del tema famós dels olis d'un determinat poble de Mallorca. Jo li he mostrat com a través d'un treball històric, fins i tot, que hi vaig fer, aquests elements d'una cultura que topa amb una normativa que s'intenta impulsar li fan la labor molt difícil. Hi ha un altre flanc, que crec que és el flanc més dèbil de la seva conselleria, que és el tema de l'acció social, perquè aquí se combinen la fam i les ganes de menjar. Hi ha unes altres institucions que van avançant, i haurien d'avançar encara més, que són els consells insulars que van agafant competències i crec que les haurien de tenir totes. Jo crec, Sr. Conseller, que s'hauria de reconèixer, no passa res però les coses són així, allà on no hi ha la mateixa il·lusió, la mateixa voluntat, la mateixa combativitat que en matèria sanitària i hospitalària. L'acció social, després veurem les xifres, és el flanc dèbil de l'actuació de la seva conselleria.

Hauríem de definir, en primer lloc, la qüestió de definició de competències. La indefinició de competències és mot, molt, molt negativa perquè l'excusa competencial, que l'hem vista tantes vegades aplicada a Madrid, aquí funciona en relació a una altra institució que serien els consells insulars o els ajuntaments. Això?, això és cosa del Ministeri de Sanitat, ho hem sentit moltes vegades. Això altre, això correspon al Ministeri d'Assumptes Socials. Hi ha qüestions pendents importants com és el cas de l'Insero, allò de més enllà, el tema del Consell Insular, i allò de més lluny, allò toca a tal ajuntament. Clar, si no hi ha definició, si la conselleria no té pressupost suficient per afrontar les coses que l'il·lusionen, les coses pròpies que clarament estan a les seves mans, el cas de la sanitat, el pressupost ja sabem que no basta mai, com volem que aquesta conselleria aporti finançaments il·lusionadament a coses que s'estan fent amb consells insulars o amb ajuntaments. Com diuen en bon mallorquí, a les altres illes no ho sé, a mitges no omplen sitges. I la veritat és que l'experiència d'aquesta indefinició competencial és negativa a l'hora que la conselleria se senti compromesa, il·lusionada a posar-hi uns recursos. Si me permeten un exemple no pacífic, malgrat que som molt pacifista, com va dir Napoleó, "val més un general dolent que dos generals bons", perquè clar, quan dos s'han de disputar el protagonisme aleshores un per l'altre o actuen malament tots dos, o actuen paral·lelament, o actuen de forma divergent. Per tant, la definició competencial és una clau per poder fer, en el

cas de l'acció social decisiva, una política realment eficaç a les Illes Balears.

L'agrupació d'esmenes ens du a parlar, a part, del tema de la conselleria de la secció 18, d'altres dues àrees. La secció 74 que és el Servei Balear de la Salut, Serbasa, i després la qüestió de l'empresa pública Gestió Sanitària de Mallorca, Gesma. Per què presentem una esmena a la secció 74 del Servei Balear de la Salut? Perquè hi ha qüestions de fons que no s'han resolt. Ja li vàrem dir quan s'estava tramitant la Llei 4/92, a partir de la qual se va crear aquest servei, que no estàvem d'acord amb el centralisme que es practicava en matèria sanitària a les Illes Balears. S'hagués pogut fer una lectura més generosa d'un determinat article de la Llei general de sanitat i hagués permès que els consells insulars tenguessin una presència més important. Avui, hem de reconèixer que, a part d'alguna presència simbòlica i algun dinar que farem abans que acabi l'any, el Consell insular, no pinta absolutament res en matèria sanitària. Aquesta és la pura veritat. Aquest centralisme que es va fer dins la llei es va anar estructurant i complementant, varen integrar l'hospital Joan March, l'octubre del 93, i a través del decret 32 del 94, l'hospital psiquiàtric i l'hospital general del Consell Insular de Mallorca es varen integrar dins el Servei Balear de la Salut. El Servei Balear de la Salut hagués pogut tenir, i vostè sap que vostè i jo tenim un contenciós de fa molt de temps, l'aplicació de l'article 7.2.1 que li permetria afrontar directament tota una sèrie de serveis Però s'estimà més crear la Gestió Sanitària de Mallorca, Gesma.

En relació a l'empresa Gestió Sanitària de Mallorca, Gesma, (...) crec que tots recordam, vostè i jo d'una manera particular, els debats que vàrem tenir dia 28 de febrer i dia 31 de març d'enguany, i hem de reconèixer que no sé si es va clarificar molt la qüestió, però més que un intercanvi dialèctic varen esser una sèrie de martellades parlamentàries entre vostè i jo que crec que no hem de retirar, perquè les coses que estan fetes, estan dites i estan en els diaris de sessions, però tampoc hem de repetir. Ja sap que no estam d'acord amb la creació de Gesma, creim que és una proposta que nosaltres voldríem que s'hagués fet directament pel Servei Balear de la Salut, però en relació a Gesma hi ha dues qüestions importants. La primera és que no estam d'acord amb la seva creació, ja li vàrem dir, i sobretot, més encara, no estam d'acord amb la forma com se gestiona. Però seria un debat massa llarg, no seria precisament un debat pressupostari, quedí anotat aquí, i si un dia o l'altre hi hem de tornar amb més detall ja ho farem. Creim que aquesta empresa s'hauria de suprimir, ja es va proposar aquí, no es va voler fer, però la nostra crítica es manté.

Anem a la secció 18, anem concretament a l'aspecte més deficitari que té la secció 18 que és l'aspecte de la política social. Jo crec que no hi ha una voluntat clara d'actuació així com jo la veig, i reconec que tal vegada no estic d'acord amb les formes concretes que té a la part hospitalària i sanitària, però allà on veig una deficiència molt greu és a la qüestió de la política social, a la falta d'una política social realment enèrgica. Si repassam la Direcció general d'acció social, a cada passa trobarem aquesta manca de voluntat d'actuació. Programa de centres assistencials és un programa residual, un programa estancat, (...) idèntic 1995, allà on hi ha un menjador de transeünts i guarderies és Palma, Ciutadella i Maó, tot això pendent de liquidació i de transferència als consells insulars o, més exactament, als ajuntaments. És un programa residual, per liquidar i punt, no hi ha més. Pla regional de drogues, aquí ja hi ha temes més espinosos. Davallada d'un 26'7% i me diran "és que el Ministeri disminueix la seva aportació prop de 40 milions de pessetes, però el Govern manté la seva aportació", això va esser l'argumentació que ens va donar, però recordi, Sr. Conseller, que el Ministeri després de reduir aquesta quantitat encara aporta 60 milions de pessetes i el Govern balear només 54 milions. És a dir, el Govern central, inclosa la reducció, encara segueix essent un soci majoritari en matèria d'actuació en qüestió de drogues. La part més important pressupostàriament és la promoció i els ajuts socials. Però hi ha una qüestió clau, no hem de mirar les quantitats globals que ens manegen, hem de mirar que hi posa el Govern balear dels recursos propis. Aportació al pla de prestacions bàsiques, 60 milions de pessetes, parlem del que realment aporta el Govern balear, igual que el 95, suport transitori comunitari, 100 milions de pessetes, 20 més que l'any 1995, en aquest aspecte enhorabona, Son Tugores, 95 milions de pessetes, igual que l'any 1995, i famílies i entitats hi ha un augment petit, passa a 305 milions i abans eren 292 milions de pessetes. Per entendre bé que és el que hi posa el Govern, que és el que hi posa el Govern central, hauríem de recordar que la previsió d'ingressos per l'any 1996 en matèria d'acció social, d'aquest pressupost de la Comunitat Autònoma, hi ha unes transferències finalistes de l'Estat que els números canten i mai més ben dit: Pla nacional de drogues, 60 milions de pessetes, llevaré les quantitats petites i aniré a tallar de rodona, projectes de persones en precarietat, 4 milions, atenció a la primera infància, 11 milions de pessetes, pla d'integració gitana, 14 milions de pessetes, pla de prestacions bàsiques, 198 milions de pessetes, beques i ajuts per a minusvàlids, quasi 11 milions de pessetes; guarderies infantils, quasi 22 milions de pessetes, pensions assistencials, 1033 milions de pessetes, gestió de pensions no contributives, 60 milions de pessetes, en total el Govern central, tan criticat amb motiu de la davallada del tema de les drogues, i jo he de dir que comparteix aquesta crítica, crec que és una matèria que no s'havia de davallar, el Govern central aporta 1414 milions de pessetes per fer política social. Clar, això ens situa en els percentatges, si en el Pla regional de drogues vostès aporten el 47'66%, els ingressos externs que reben d'altres bandes se situen en el 52'34%, socis minoritaris del Pla regional de droga, competència seva, per això es diu regional com el seu propi nom indica. A promoció i ajuts socials el desequilibri encara és més fort. Vostès aporten un 32'95% i reben ingressos externs per un 67'05%. A gestió de pensions contributives i pensions no contributives, naturalment, no hi posen ni una pesseta i reben el 100% de l'aportació. Per tant, quan es tracta de parlar que es fa una determinada política social han de lluir el vestit, les plomes i tot l'oripell que vulguin propi, però han de recordar que hi ha més de 1400 milions de pessetes

que vénen de fora i que fa més evident la seva manca d'una política enèrgica en matèria d'acció social. Els recursos propis són notòriament insuficients, si comparen aquests recursos propis que destinen a l'àrea de sanitat, a l'àrea d'actuació hospitalària, etc. veuran com el que he dit, el flanc fort de la seva conselleria, allò que a vostè l'il·lusiona i se sent a gust, és la part sanitària-hospitalària, i la part desvalguda, desprotegida, mai més ben dit, és l'àrea d'actuació en matèria d'acció social.

Quina és la proposta que nosaltres li hauríem de fer? I la feim, ho hem repetit moltes vegades, que, d'acord, han volgut que la sanitat, els hospitals sigui una cosa en mans de la Comunitat Autònoma, si senten a gust, hi treballen, no estan del tot d'acord però està fet, però si han de passar l'acció social als consells insulars l'han de passar ben dotada, perquè el que no pot passar, i seria una política que duria al desastre i ja comença a crear problemes, és tornar-nos trobar amb el que està succeint amb la Llei 12/1993, de 20 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i assistència social. Són unes competències molt mal valorades, també aniré a tallar a de rodona, valorades en 244 milions de pessetes, ara ja n'han de començar a afegir, i després de mal valorades molt mal repartides als consells. Recordin: Consell Insular de Mallorca, 126 milions de pessetes, el 51'76%, tenim molt més territori i, sobretot, molta més població que el 51'76%; Consell Insular de Menorca, 39 milions de pessetes, el 16%; i Consell Insular d'Eivissa i Formentera, 78 milions de pessetes, 32'18%. Els percentatges, la distribució, no s'aguanta. Què passa quan vostès transfereixen aquestes quantitats als consells? Cobreixen tota la necessitat que el consell té en aquesta matèria? És evident que no. D'aquests 244 milions de pessetes només varen arribar, el cas de Mallorca el conec perfectament, 126 milions, el 51'76% del total. Quin és el resultat? Al 94, per exemple, el Consell Insular de Mallorca, fruit d'aquestes males transferències, va destinar a subvencions de tercera edat 8.573.000 pessetes, al 95, un any després, quan ja tenia la gestió a les seves mans, 11.819.000, per tant, un increment de 38%. La subvenció de lloguers dels locals de la tercera edat és una altra transferència que vostès passaren als consells i resulta que l'any 94 subvencionaven 12 locals, 9.553.000, i a l'any 95 el Consell Insular ja ha hagut de subvencionar 19 locals, 7 més, per valor de més de 15 milions amb un increment de més d'un 50% de la partida. Jo crec, Sr. Conseller, que, per tant, es tracta de tenir una política seriosa. Si volen fer política sanitària, política hospitalària, si aquesta és la seva política, l'han de definir perfectament, l'han de debatre en aquest parlament. Si volen abandonar el terreny en matèria social perquè creuen que efectivament, i jo també ho crec, que això és cosa dels consells insulars, han de preparar unes transferències ben documentades, sòlides, ben valorades i ben distribuïdes en els consells insulars. No tots els consells insulars tenen la mateixa problemàtica. Menorca té una problemàtica en determinades àrees, ho sabem perfectament, socials no tan difícils com a Eivissa. Mallorca té, per raons de població i de territori, una política amb moltes més necessitats que no les altres illes, i els percentatges no poden jugar amb això. Però és absolutament necessària aquesta definició competencial. Si es volen retirar, jo crec que s'han retirat, de la política social, ho diguin però ho tradueixin amb una llei d'atribució de competències als consells insulars que, per una part, els doni la competència i, per l'altra, els instruments humans i també de qüestió econòmica, perquè el que no pot ésser és que un servei, després d'ésser transferit perdi immediatament o es converteixi en un element ruïnós per a la

institució que l'ha de gestionar. Aquestes, en definitiva, són les crítiques centrades, com poden veure vostès perfectament, en matèria de les greus deficiències que té la conselleria dins l'àrea d'acció social. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

S'obri una qüestió incidental, té la paraula el Conseller de Sanitat i Seguretat Social, Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Damià Pons. També gràcies, Sr. Damià Pons, gràcies perquè avui, malgrat sigui amb ganes d'acabar, amb gana de començar a votar, amb gana d'anar a dinar, amb gana d'acabar una miqueta aquesta debat, iniciam un debat bastant més seriós sobre el tema d'acció social i sobre el tema de sanitat que el que havíem duit altres vegades que es transformaven, com ha dit vostè, més en maçades que no en un debat interessant, necessari i seriós sobre aquests temes. Miri, jo li diré una cosa que me passa des de fa dos anys i mig, des de que som conseller de sanitat, i és curiós vaig a un hospital i me diuen "tu només te preocupes de l'acció social", és cert, és així, "veim que has anat a tal acte, has anat a l'altre, però són actes d'acció social". Després quan vaig dins el món de l'acció social, me diuen "no, tu només te preocupes dels hospitals". Però no acaba aquí, si acabàs aquí seria una disjuntiva lògica entre acció social i sanitat, i cadascun penses que el cor del conseller, o les ganes del conseller, o la raó del conseller, o el cervell del conseller està més amb un tema que amb l'altre. No, dins sanitat mateixa passa exactament el mateix, perquè la sanitat anterior a les transferències dels hospitals, és a dir, la salut pública, la medicina preventiva, allò que es va transferir en primer lloc a aquesta comunitat autònoma, i el Serbasa o Gesma, és a dir, la gestió pura dels hospitals, i entre aquests dos, també. Uns diuen: "No, és que ara et preocupes massa dels hospitals", i quan estic dins els hospitals, em diuen: "No, és que, a més a més, et preocupes molt més de salut pública i t'agrada molt més el tema de la sida, el tema de la drogaaddicció, el tema de tal, que no el tema dels hospitals". És a dir, que això és difícilíssim. Però encara passa més avall. Quan estic amb l'hospital Joan March, resulta que la meva màxima preocupació és el General, i quan estic amb el General, la meva màxima preocupació és el Joan March. Per tant, és lògic que en aquest debat, on encara no descendim als hospital, li ho dic de veritat, hi passa exactament així, no ho dubti, perquè és ben de veritat i és una cosa característica i típica, i fins i tot quasi ha sortit en els mitjans de comunicació, que si jo em preocupava més del Joan March perquè havia estat el primer hospital o si em preocupava més el General. Per tant, no és ver, li vull desmentir que no és ver que les meves preocupacions jo diria que són per igual, són preocupacions que tenen un nexa d'unió que vostè ha definit bé, que hi ha una falta de definició competencial, és ver, hi ha més d'una institució a cada una de les àrees on participen, des del Govern central, la Comunitat Autònoma, els consells insulars, els ajuntaments, inclòs l'Ajuntament de Palma, com macroajuntament d'aquesta comunitat autònoma. O sigui, que és ver. I llavors hi ha el problema del finançament. El finançament, aquells que treballam en aquest món, ja sigui des de l'acció social o sigui

des de la sanitat, hem d'acceptar que sempre serà el nostre problema fonamental, el nostre problema prioritari, i per què? Això es defineix bé en el món de l'economia sanitària i en el món de l'economia d'acció social, no tant perquè hi duen menys temps caminant sobre aquest tema. Sigui quin sigui el pressupost, estarà limitat, sigui quin sigui, i per tant, les prestacions que un podrà donar amb aquell pressupost seran millors o pitjors segons la gràcia que tenguem de prioritzar les necessitats en el pressupost que tenguem, però, en definitiva, seran unes prestacions limitades, i mentrestant, afortunadament per ventura sanitat i desgraciadament en el món de l'acció social, però mentrestant, la demanda sempre serà il·limitada. I qui sàpiga tancar aquest triangle d'il·limitada demanda amb limitat finançament i, per tant, amb limitades prestacions, qui sàpiga tancar aquest triangle és un geni. De genis, no n'hi ha, i tots aquells que treballen en el món de l'acció social o tots aquells que treballen en el món de la sanitat debaten contínuament sobre aquest tema, intentant fer les coses el millor possible, perquè, realment, la població, que és en definitiva qui ens ha de preocupar, ens ha de preocupar més la població que ha de percebre la prestació sanitària o que ha de percebre la prestació d'acció social que els professionals que hi treballen, i moltes vegades les demandes, fixin-s'hi bé, llegeixin-ho bé, veuran que vénen dels professionals que hi treballen, no de la població, i, moltes vegades, moltes demandes que es creen a nivell de població, a través dels mitjans de comunicació, són provocades per les persones que hi treballen. A mi m'ha de preocupar la salut de les persones de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i l'acció social, les prestacions socials, que percebran les persones de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per entrar ja en els dos temes fonamentals, començaré, si vol, per acció social, perquè no paregui que la deixam, i llavors per sanitat, encara que m'és exactament igual l'ordre.

Per acció social. Nosaltres, en aquest pressupost d'aquest any, no només no les hem reduïdes, i vostè ho reconeix de qualque manera, sinó que hem anat augmentant les nostres prestacions. Hem rebut una disminució important estatal, la hi hem rebuda, s'ha de saber, en menys 400 milions en pensions assistencials, en menys 42 milions en droga i sida, totes les comunitats autònomes, 38,3% menys, en el nostre cas, varen ser 42 milions de pessetes. S'han augmentat les prestacions socials bàsiques en 36 milions i s'han disminuït altes fons de l'Estat en 16 milions de pessetes. Això fa un balanç negatiu de 422 milions de pessetes fins ara, fins avui, perquè avui al matí, abans de venir aquí, encara he rebut una carta, una carta on pràcticament, textualment, no la hi he duta, diu: "Respecte del tema d'exclusió, hem de reduir". No se'ns han aprovats els pressupostos generals de l'Estat, hem de fer uns pressupostos prorrogats, en una carta del Ministeri d' Afers Socials, no tenim més doblers i hem de reduir, i em diuen: "Triï, o reduïm o disminuïm el Pla de prestacions socials bàsiques o eliminam l'exclusió social", jo encara no he pres una determinació, però és una reducció més d'avui al matí, és a dir, que no està contemplada en aquests 422 milions de pessetes, i ni tan sols ens parlen de quantitats, però els anunciï una altra reducció a nivell estatal d'avui al matí. I què hem fet nosaltres? Vostè ho sap, i ho sap a més perquè qui ho gestionarà serà vostè o un qui ho gestionarà serà vostè: El suport transitori comunitari, l'hem augmentat en 20 milions de pessetes, autèntic i real; minusvàlids, l'hem augmentat en 20 milions de pessetes; drogues i sida, els hem augmentat realment en 25 milions de pessetes, i en altres subvencions, 9 milions de pessetes; total, que en acció social, vostè d'alguna manera en demanda que no és allò que més pugui estimar de la conselleria, és on hem fet un augment real de 74 milions de pessetes, quant a les aportacions a les transferències corrents que farà el Govern, front a una reducció molt important del Govern central. Evidentment, això havia de sortir de qualque banda, i si vostès s'hi fixen, l'esforç l'hem fet allà on teòricament aquesta cambra ha d'estar més contenta del que hàgim fet, que és en les despeses corrents, on hem reduït en el 5,81%, menys 5,81%. Serà un esforç molt gros per a nosaltres, jo ja no puc fer apagar més llums, ja quasi quasi no en queden d'encesos dins la conselleria, ni podem reduir més paper, ni puc prescindir de més coses, hem reduït una altra vegada més fins i tot les despeses de representació, ho reduïm tot, tot allò que podem, i farem una gestió el més dura possible, farem una gestió el més necessària possible, però d'alguna banda haviem de sortir aquests 74 milions de pessetes, si de qualque manera volfem mantenir uns pressupostos que poguessin ser defensables i seriosos.

Quant a la sanitat, el Sr. Damià Pons..., perdó, abans, en acció social, vostè m'hi fa sempre una mica de crítica i, és clar, és lògic, és lògic que les transferències al CIM les estam preparant de qualque manera i que estam reduint... No, si hem augmentat tot això, si algun dia hi havia transferències, si hi havia un acord de transferències, etc., evidentment totes aquestes aportacions les hem augmentades nosaltres, qui les ha disminuïdes és el Govern central, però nosaltres les hem augmentades, no em faci aquesta diferenciació. Per una altra part, pensi que mai no hi ha haguda una protesta del Consell Insular de Mallorca, mai, sobre les transferències hospitalàries, perquè nosaltres hi vàrem ser generosos, l'organisme més gros, que és el Govern balear, va ser generós respecte dels consells insulars; aquesta generositat, i per això no la reclamaran mai, aquesta transferència, no els demanaran una altra vegada, els hospitals, n'estic segur, ri'estic tan segur que ho puc dir aquí, no els demanaran, però aquesta generalitat seria la que haurien de tenir a l'hora de parlar d'unes transferències de l'Insero, del Govern central, o d'unes transferències de sanitat, de veritat, el gran ha de ser generós amb el petit, precisament perquè és gran. Fixi's en una cosa, a Canàries han estat incapaços, tenint la sanitat nacional transferida, és a dir, tenint allò que és l'Insalud transferit, allò que entenem per Insalud transferit, han estat incapaços de transferir-se la sanitat dels cabildos, n'han estat incapaços, això es falta de sacrifici, això és falta d'egoisme, això és falta ... , o excés d'egoisme, perdó, això és falta de no voler governar amb seriositat, o sigui, ells, respecte dels cabildos, no n'han estat capaços, nosaltres sí que n'hem estat capaços, ho hem fet, i tots vostès, que estan en els consells insulars, veuran com hi hem fet un sacrifici molt important, era molt còmode no fer-lo, jo diria que era excessivament còmode, i això no és bo, no hem anat al que és còmode, hem fet el que havíem de fer.

Quant al model sanitari, el model sanitari ja comença a estar madur, i és una fruita que madura, i jo n'he parlat no només amb vostès, sinó amb altres grups moltes hores, per intentar convèncer-los, perquè crec que aquest tema està madurant a tot Espanya, n'estan parlant, és un tema imprescindible i és una fruita que és madura, i a aquesta fruita que madura li poden passar dues coses: una, que la piquin els ocells i, per tant, es destrueixi, i una altra, que arribi a madurar tant, que ningú l'arribi a definir, arribi a caure i es podrà. Però, per què ens preocupa? Perquè ningú no en diu res més. Si algú digués: "No et preocupis d'aquesta fruita, perquè ara allà hem sembrat sis arbres més i en sortirà, d'aquesta fruita, en sortirà tota la que voldràs, no te'n preocupis", però és que no n'hi ha gaire més. La sanitat avui dia intenta d'alguna manera que precisament aquells que realment creuen i están convençuts que el sistema nacional de salut ha de funcionar, perquè si algú, i no ho dic per vostè, ni molt manco, no n'està convençut, és un altre tema, llavors sí que la podem deixar caure i que es podreixi, i ja en parlarem, sense oferir res de nou, que caigui, que es podreixi i ja en parlarem, *a rio revuelto*, per ventura, *ganacia de pescadores*, però qui realment creim en el sistema nacional de salut, qui realment creim que el sistema nacional de salut, avui, per encotillaments múltiples, tradicionals, de molts d'anys i per arrencaments legislatius que no són els adequats a una sanitat moderna, del segle XXI, per aquests motius hi ha perill, i no per d'altres, el que intentam és treure-li aquestes cotilles, i no som nosaltres tots sols, ho intenten a moltes comunitats autònomes on no governam nosaltres, a altres comunitats autònomes on governen vostès, fins i tot nosaltres proposam en aquests moments que aquí, en aquesta pròpia comunitat autònoma, i estam pendants

d'una resolució o d'una definició o d'una decisió de la ministra de Sanitat, hi apliquem un consorci a altres hospitals que s'han de fer en aquest moment, com és el de Manacor, que s'han de posar en marxa, perquè se l'està construint, perquè nosaltres creim que sigui el model de consorci, sigui el d'empresa pública, sigui el de fundacions, allò de que es tracta és de donar eines als gestors per tal que puguin d'alguna manera gestionar adequadament la sanitat perquè els malalts, les persones, percebin el màxim de prestacions amb aquest finançament, que, sigui el que sigui i governi qui governi, tanmateix estarà limitada, i tant de bo que no tengués límit, perquè llavors sí que podríem donar una sanitat millor, però en serem, en som incapaços, i en serà incapaç, no nosaltres, tot Europa, no hi ha possibilitats econòmiques o no n'hi ha moltes més, per molt que es prioritzi i per molt que es vulguin decantar cap a un cantó o cap a l'altre. I aquesta manera de veure les coses ho fa més fàcil. Vostè em diu: "La sanitat directament a través de Serbasa o la sanitat a través de Gesma", No és aquesta la disjuntiva, és a través d'un model encotillat o bé intentant utilitzar l'article 7 de la Llei del Servei balear de salut, que es va aprovar per part d'aquest parlament, per tal de conduir aquesta sanitat cap a un model més desencotillat i més fàcil i que ens fàcil a tots més fàcil gestionar-la.

Jo, Sr. Damià Pons, crec que aquest debat no només l'hem de tenir, sinó que és una cosa on hem de participar tots els grups polítics, jo els hi convit, a tots, Hi ha una frase que els pot resultar una miqueta demagògica, però és ver, que els problemes són problemes, i la sanitat és un problema, i, per definició, els problemes tenen solució; els misteris són misteris i, per definició, no tenen solució, i nosaltres hem de transformar tot allò que pugui paréixer un misteri en parlar de sanitat, amb un problema, i quan tinguem el problema, cadascú opinarà des de la seva perspectiva, cadascú opinarà des del seu punt de vista, cadascú opinarà des del seu plantejament polític, però el que és evident és que haurem de saber quins són els plantejaments de cadascú per al futur de la sanitat, nosaltres esperam, d'aquesta manera, poder-lo resoldre millor, i ja hi ha moltíssima de gent al darrera, de tots, diria jo, o de quasi totes les ideologies polítiques que hi pot haver en aquest parlament. I amb aquestes paraules, don per acabada aquesta intervenció. Gràcies, Sr. President i gràcies, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

La votació que s'havia previst fer a la una i mitja, es farà a les dues.

Té la paraula el Sr. Damià Pons, portaveu del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller. Sigui quin sigui el pressupost, serà limitat. Recursos limitats, demanda il·limitada. Demanda dels professionals i no de la població, ja no ho veig tan clar, això; evidentment, un professional el primer que fa és tendir a l'autojustificació, però d'aquí a dir que la demanda social és, no ho ha dit, però alerta a segons quines lectures, que estam caient dins la trampa que ens posen els nostres tècnics o professionals, ni vostè ho pot dir ni jo li ho puc admetre, és a dir, hi ha una demanda social que, quan és objecte d'un cert plantejament, exigirà per part dels tècnics..., correspon als polítics saber on han de posar les tisores, a veure si és una demanda social o si és una demanda burocràtica; jo vull atendre demandes socials, les demandes burocràtiques no m'interessen.

El pressupost, sigui quin sigui, serà limitat. Home, i serà més limitat si és petit. Això és una miqueta allò que li he intentat dir amb bones paraules, perquè crec que les martellades parlamentàries aquí no s'han de repetir, però crec que hi ha una cosa clara, per exemple, posaré una competència que està competencialment, valgui la redundància, en mans de la conselleria, hi està, el Pla regional de drogues, atenció a la problemàtica, prevenció de la droga, atenció a la droga: Joestic a una institució, al davant d'una determinada àrea, i em trob que per al 96 la prevenció de drogues des de la institució del Consell Insular de Mallorca té, en principi, un pressupost de 41 milions de pessetes, dels quals aportarà 12 la seva conselleria, la Conselleria de Sanitat i Seguretat i Social, la que vostè dirigeix; hi tenc un programa d'atenció a les drogues que per al 96 se situa en 35 milions, dels quals aportarà 18 la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social. Veu com es poden fer altres polítiques? Es poden fer altres números amb un pressupost més de cinc vegades inferior, s'hi pot fer més esforç, si es vol, i jo el que crec és que la lectura que ha de fer de la meva intervenció és que hi ha dos elements: que hi ha una despesa social poquíssima, n'hi ha molt poca, i jo crec que els números, en matèria d'una competència en definitiva seva, que és prevenció i atenció. En matèria de drogues es pot fer, se n'hi fa, més esforç des d'altres institucions i, per tant, vostè l'hi ha d'incrementar, l'hi ha de modificar, l'hi ha d'ampliar, i que, no exactament tal vegada en aquesta matèria, i crec que també el tema de la droga es pot assumir per part de les altres institucions; si s'ha d'anar a una transferència, que es planifiqui, no en frissam, no és que d'aquí a sis mesos, a un any, ho vulguem tenir tot, no, però volem conèixer un calendari clar, volem conèixer una valoració sòlida que permeti a aquestes altres institucions assumir en definitiva la part social, descarregar del pressupost de la Comunitat Autònoma de la part de gestió social i que passi a una institució que té un contacte més directe amb els ajuntaments i amb els ciutadans, que són els consells insulars; crec que no ho tenim, això, hi falta el calendari i cree que falta

també una valoració precisa i una atenció enèrgica en matèria social.

Bé, el tema dels hospital és un tema que es convertirà en un debat quasi acadèmic. Jo crec que en aquest parlament no hem de discutir tant de models sanitaris teòrics, això no són uns jocs florals sanitaris, hi hauríem de discutir de gestió concreta, ja li ho he dit. Del cas de Gestió sanitària de Mallorca, la darrera valoració que se me'n va fer va ser que és una idea que no és del tot dolenta, jo no la compartesc, però aquesta persona ho va fer així, un tècnic molt qualificat, ara bé, la manera com es duu endavant a Mallorca no és correcta, crea problemes, crea tota una serie de crispacions, em pareix que era ahir mateix que sortia una carta en aquest sentit a un mitjà de comunicació, i creim que si és un camí bo, en tot cas hi conduïm amb un vehicle equivocat o d'una manera equivocada. Si ha de ser consorci, si ha de ser empresa pública, crec que no és un tema rellevant, el tema principal és: davant la demanda, en el cas dels hospitals, sanitària, si hi fem tots els esforços i si aquests esforços estan encaminats, si estan dins un bon camí, i crec que del cas de Gesma, no la valoració que jo en pugui fer des d'aquesta tribuna, sinó la de cada dia, la que se'n fa per molts de professionals, és que el camí no és un camí encertat. Que ha estat generós amb els hospitals del consell insular? Però és que l'hospital del consell insular, l'Hospital General concretament, havia estat reformat, havia deixat de ser un hospital de beneficència, era un hospital crec que bastant modèlic i, en tot cas, recordi que hi ha també articles publicats en els diaris de persones molt solvents que coneixen el tema, no pot ser que un hospital en el moment en què passa d'una institució que té uns recursos molt més limitats, cinc vegades inferiors ara als de la Comunitat Autònoma, a una institució econòmicament més potent, amb un pressupost molt més potent, en lloc de tenir una millora clara, d'avançar d'una manera clara, es trobi que avui l'Hospital General de Mallorca presenta unes deficiències en alguns aspectes, en altres, no, li ho de reconèixer, que no presentava en l'etapa..., per dir-ho clar, quan el Sr. Carbonero havia dut endavant aquesta reforma i dirigia aquest hospital.

En definitiva, Sr. Conseller, i amb això tanc la meva intervenció, crec que ens queda molt de camí a recórrer durant el 96, de control pressupostari, i de tota una sèrie d'elements que hi ha en aquest pressupost que exigiran un esforç de coordinació entre la conselleria i concretament els consells insulars, i amb això vull dir que en tema del Pla regional de drogues s'ha de passar de les proclames teòriques a un pla d'actuació molt més concret, que en el tema del Pla integral de les persones majors, que no ha sortit aquí perquè hi ha tantes coses que no hi ha temps material per atendre-les, on han d'anar, en prengui nota, Sr. Conseller, els problemes no són dins les residències que pugui tenir el consell o l'Insero, sinó en aquesta proliferació de residències de tercera edat, algunes de les quals són d'una "cutreria" i d'una il·legalitat flagrant, i de la mateixa manera que hi ha hagut problemes d'oli a la zona del Raiguer, no es trobi, en prengui nota, amb problemes molt més greus, com gent que agafa els vellets que els fa nosa, els posa en una determinada residència de tercera edat, allà on fins i tot a algunes finestres hi ha barrerons de ferro, com si fos una presó; en prengui nota, després, si vol, podem ampliar aquesta informació.

En definitiva, Sr. Conseller, esper que aquests pressuposts que no compartim, però als quals, en definitiva, una majoria parlamentària donarà suport, a l'hora d'executar-se, tinguin en compte que hi ha un diàleg, un llarg diàleg, pendent sobretot amb els consells insulars. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar aquesta qüestió, té la paraula el conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Damià Pons. Començarem pel que em deia vostè sobre Gesma. A mi m'alegrat, per primera vegada ho he sentit i haurà quedat gravat, que diu que li diuen que allò de Gesma, allò de Gestió sanitària de Mallorca, no és del tot dolent, venint de vostè ja és qualque cosa, no és del tot dolent, no és que em doni una satisfacció, però ja és qualque cosa, i llavors hi afegeix, no, no, no l'hi restaré, però a Mallorca es duu malament, també m'alegra, també m'alegra, és a dir, ja estam amb allò típic ..., tota la vida, (...) sempre ha estat el mateix, el fons i la forma, i quan aconseguies que una persona començàs a admetre el fons, després evidentment l'emperò era la forma, perquè allò que és dir-me el fons i la forma avui hauria estat massa, esper, tenc paciència, que a poc a poc arribarem a debatre formes, perquè ja haurem deixat el fons, ja l'haurem deixat clar, i llavors em pareixerà molt constructiu i em pareixerà molt positiu, descendirem on toca, que és a la gestió que cada dia puguem dur des de Gestió sanitària de Mallorca, però si encara estam amb el fons, encara estam amb l'arbre, no arribarem a parlar mai dels fruits, que evidentment no són els fruits que jo desitjaria encara, evidentment no els són, perquè vostès parteixen d'una premissa, que l'hospital estava molt bé, tots els hospitals estaven molt bé, son Dureta estava molt bé..., no, no, escoti'm, quan descendim a una gestió més directa, quan descendim a una realitat, la gent demana coses concretes, no hi havia una radiologia d'alta resolució, la hi hem posada en el poc temps que hi duim, no hi havia un TAC, Déu mitjançant gener o febrer hi haurà un TAC, no hi havia un videoendoscopi, hi tenim un videoendoscopi, no hi havia una ecografia bicolor i no hi havia una ecografia d'alta resolució, la hi hem posada, és a dir, estam millorant tots i cada un dels serveis, de manera que resulta que, a totes les Balears, quan un vol una videondoscòpia pública, se n'ha d'anar al Joan March, perquè és on la tenim, i quan un vol segons quin tipus de servei ... , demani el mamògraf que s'ha comprat al Hospital General, és el millor tecnològicament que es pugui adquirir en aquests moments, i m'ho diuen els professionals que hi treballen cada dia, fins i tot em diuen: "Carall, no ens ho pensàvem mai". El que passa és que a nosaltres no ens agrada fer promeses banals, hem de fer realitats, perquè entre altres coses, i ho vull dir ben clar aquí, vull que ho senti fins i tot el meu grup parlamentari i el conseller d'Hisenda, nosaltres amb sanitat, i perdonin l'expressió, que és molt col·loquial, ens hi hem de guanyar la vida, es a dir, hem de fer un contracte programa amb l'Insalud, hem d'aconseguir uns ingressos i després, per majors ingressos, podem fer inversions, nosaltres volem fer una modificació substancial de l'UCI de l'Hospital General, però molt substancial, la hi volem fer, però ens l'hem de guanyar una miqueta, i ens l'hem de guanyar treballant, i això és el que d'una manera progressiva diuen els nostres professionals, que

treballem i veureu, vosaltres, com cada dia tendreu molts més mitjans i molta més tecnologia, perquè nosaltres volem que el futur d'aquests hospitals sigui realment l'hospital Palma II i que, mentrestant, ja es comporti com un hospital Palma II.

A la droga, Sr. Damià Pons, hi hem posat 25 milions més, és l'únic que li puc dir. És un esforç molt fort; posar-n'hi molt més, allò que vulguin, però és un esforç fort posar-hi 25 milions de pessetes de cop més a dins la droga. És un augment molt important, quan hem tengut una reducció, com li dic, de 42 milions de pessetes. Miri quina diferència. Que no ens haguessin reduït i llavors tendriem una quantitat important en droga. Continuem havent de gestionar allò que és necessari i allò que no ens queda més remei.

Quant a les residències de la tercera edat, ja li ho vaig dir, i ho he dit més d'una vegada dins aquest parlament, jo crec que ha de quedar clar d'una vegada, tothom va voler residències en un moment determinat, a tothom van fer il·lusió, i d'això ha d'entonar el *mea culpa* tothom que hagi governat a qualque lloc, des de vostès (Alcúdia i Calvià) fins al PSM (Santa Maria, per exemple, Algaida), fins a nosaltres (Puigpunyent, Consell, etc.), perquè governam a més llocs. Hi tenim un problema, i ara el problema em ve, a mi: És tot això amb una negativa absoluta per part de l'Insero a col·laborar-hi econòmicament abans i després de les transferències. I què fem amb aquests edificis? Com veurà, hi fem coses o intentam fer-hi coses, intentam que això sigui un servei per al poble, una vegada més, dins una problemàtica, que no hi haurà un finançament (...) un finançament dels ajuntaments; algun caurà a terra quan el posi en marxa algun dels ajuntaments, els hi hem d'ajudar, els ho hem de facilitar, els hi hem de donar forma de gestió, i això és el que fem, i crec que d'alguna manera i en alguns llocs ho estam aconseguint.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Només finalment, no volia dir res més amb això que efectivament a mi, no ja com a polític ara, sinó com a sanitari, com a metge de tota la vida, sempre he pensat que hi hauria d'haver una associació de malalts, aquestes són les persones que haurien de parlar de sanitat i realment sabriem quina és la seva demanda, quina és la lògica amb aquesta demanda i que és el que realment demanen, i no ho sabem perquè el discurs no el duen en moltes ocasions ells, ells reclamen simplement trobar-se millor o curar la seva malaltia o ser operats, evidentment, no volen llistes d'espera i, evidentment, no volen segons quines situacions que els resulten primerament "kafkianes" i després doloses per a la seva malaltia, però aquí estam per resoldre-les, aquí estam per intentar resoldre-les i molt poc bé fan aquestes llistes d'espera en segon quines situacions que condueixen només que a augmentar aquesta llista d'espera i, per tant, que el malalt se senti pitjor. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. S'obre el tom de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Mixt no hi ha intervenció. Per Esquerra Unida, Margalida Thomàs té la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Moltes gràcies, Sr. President. Només dues paraules per dir que el Grup d'Esquerra Unida de les Illes Balears donarà suport a les esmenes a la totalitat números 3512, 3466 i 3526, del Grup Socialista, per allò que coincidim bastant amb el diagnòstic que ha fet el ponent, el Sr. Damià Pons, i pensam que amb moltes reserves, realment, el Servei balear de salut i Gesma haurien de canviar bastant radicalment, en funció dels pressupostos del 96. Per tant, donarem suport a aquestes tres esmenes i ens reservam després explicar les esmenes concretes a la secció 18. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM, té la paraula la seva portaveu Catalina Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. També donarem suport a totes les esmenes que vostè, Sr. Pons, ha defensat, ja que entenem que per fer una política social no basta només amb bones paraules i amb bona voluntat per part tant dels responsables polítics com dels tècnics, sinó que s'hauria de partir d'una realitat, encara que sigui crua, i les actuacions que s'hi duen a terme s'han de realitzar segons les necessitats d'aquest context. Li donam suport, Sr. Pons, perquè el nostre grup és conscient de la responsabilitat que tenim com a representants en aquest parlament de tots els ciutadans i ciutadanes, sigui quin sigui el seu estament, problemàtica o nivell social, i la nostra opció política, també dins la gestió de l'àmbit social, és donar preferència a la problemàtica social davant dels problemes burocràtics, com vostè ha defensat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Pere Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per fixar la nostra posició en referència a aquestes esmenes a la totalitat que ha presentat el Grup Socialista. Crec que no cal estendre'ns massa en explicar el motiu pel qual votarem en contra de totes aquestes esmenes. Crec que el propi conseller ja va fer una explicació detallada de cada un dels programes que pretén dur a terme la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social al llarg de 1996 davant la Comissió de pressupostos, i avui també hem tengut ocasió en el debat que ha tengut amb el proponent que ens explicà cada un d'aquests conceptes. Nosaltres, no obstant això, volem dir que creim que els objectius que s'ha fixat la conselleria amb els recursos que té per a l'any 1996 són uns objectius que d'alguna manera tendeixen a controlar i a solucionar molta de la problemàtica que tenim a les nostres illes, i creim que aquestos pressupostos estan fets amb rigor, estan fets també amb austeritat, i es va anunciar això dins la pròpia comissió, també ho ha anunciat avui el propi conseller, que fins i tot la conselleria ha tengut retalls en les ajudes que rebia de l'Administració central, però que han intentat d'alguna manera, perquè cap dels serveis que prestava es poguessin ressentir, retallar de partides importants, com ho poden ser del capítol 2, per poder continuar mantenint i en molts de casos augmentar les prestacions que es venien donant. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Conclòs aquest debat, s'ha fixat l'hora de votació per a les dues. Si hi ha acord de tots els portaveus, i són tots aquí, a la cambra, si no ... Per part dels portaveus dels diferents grups parlamentaris hi ha cap inconvenient que comencem la votació? Grup Parlamentari Mixt, saben si ha de venir? Començarem la votació.

Passam a votar les esmenes corresponents al debat número 16 de totalitat i globalitat, secció 16, Conselleria de la Funció Pública, i es procedirà a la votació conjunta de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears i del Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

26 vots a favor; 31 en contra. Queden rebutjades les esmenes a la totalitat.

Votació de les esmenes corresponents al debat número 17 de totalitat, secció 17, Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. Hi ha presentada una esmena a la totalitat el Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 26; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes a la totalitat.

Per part del representant del Grup Parlamentari PSM s'hi ha fet arribar que es retirava de la votació l'esmena 3702.

Passam, idò, a votar les esmenes corresponents al debat número 18 de globalitat, agrupació dels programes 4312, habitatge i arquitectura, i l'empresa pública Ibavi, totalitat; 4321, planificació i ordenació urbanística; 4431, protecció del medi ambient; 5111, direcció i serveis generals d'obres públiques i ordenació del territori, i s'agrupen totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Mixt, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears i pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Es fa l'observació que s'ha retirada la 3702 i que del Grup Parlamentari Socialista, s'agruparan totes, exceptuant-ne la 3469, per a la qual s'ha presentat una transacció per part del Grup Parlamentari Popular. Per tant, votarem primerament aquesta i després agruparem totes les altres.

Moltes gràcies.

Per tant, passarem a votar l'esmena 3469, tal com ha estat presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

S'aprova per unanimitat.

Passam a votar la resta de les esmenes contingudes en el debat 18 dels diferents grups parlamentaris.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Vots en contra? Poden seure, gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 26; en contra, 31; abstencions, no n'hi ha. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a la votació de les esmenes corresponents al debat número 19 de globalitat, agrupació dels programes 5131, planificació i construcció de la infraestructura de carreteres, i 5132, conservació i explotació de la xarxa viària, de la xarxa de carreteres. Es procedirà a la votació conjunta de totes les esmenes dels diferents grups parlamentaris. Hi ha presentades esmenes per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM i del Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de les esmenes, es volen posar drets, per favor? Poden seure, gràcies.

Vots en contra? Poden seure, gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

26 vots a favor; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a la votació de les esmenes corresponents al debat número 20 de globalitat, agrupació dels programes 5133, ordenació i inspecció del transport; 5141, ordenació del litoral; 5142, gestió de les instal·lacions portuàries. També es procedirà a la votació conjunta de totes les esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris; hi tenen presentades esmenes els grups parlamentaris Mixt, Nacionalista-PSM i Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

26 vots a favor; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a la votació de les esmenes corresponents al debat número 21 de totalitat, secció 72, organisme autònom Junta d'Aigües i empresa Ibasan. Es procedirà a la votació de les dues esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 26; en contra, 31; cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a la votació de les esmenes corresponents al debat número 22 de globalitat, agrupació de la resta d'esmenes que fan referència al debat 21, és a dir a la secció 72. Es precedirà a la votació conjunta de les esmenes presentades pels grups parlamentaris Mixt, Nacionalista-PSM i Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es valen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 26; en contra, 31; abstencions, cap. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a la votació..., farem dues votacions, independentment que hagin estat agrupats els dos debats, farem primerament la votació del debat número 23 de la totalitat, secció 18, Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i que correspon concretament a l'esmena 3512.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 26; en contra, 31; abstencions, cap. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a la votació de les esmenes presentades a la secció 74, que correspon al debat número 25, que fa referència a l'esmena 3526 i a l'esmena 3466, es voten conjuntament.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Vots a favor, 26; en contra, 31. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Acabada la votació, s'aixeca la sessió, que recomençarà a les 16'30 hores. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS